

იმისთანა წმინდა საძმომი, ბოგბილი ბუქ-
უბი სიფყავა, ცუდილუბით და ჭბრბით ბუბ-
თის გაფანა ყულა უჯანისბბაჟ უსბბაგლსია.

გამოდის 1918 წლის
25 ივლისიდან

რესპუბლიკა

ორშაბათი, 6 ივლისი. 2020 წ. №83 (9009) | ელ.ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge | ფასი 60 თეთრი

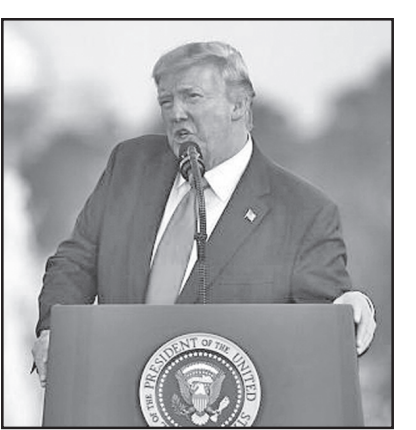
4 უნდა გამოათრიო ეს უშუალოდ მოსიქული გვარამია ბარათ და ტელევიზიას დაუხურო!

გაბუნია, კუპრაძე, კაკანაძე და მათი ჯობი ნაბუბი არიან!

დონალდ ტრამპი: ერთად ვიბრძობთ ამერიკული ოცნებისთვის...

აშშ-ის პრეზიდენტი დონალდ ტრამპი აცხადებს, რომ „რადიკალი მემარცხენეების დამარცხების პროცესში“, ამის შესახებ მან თეთრი სახლის ეზოში აშშ-ის დამოუკიდებლობის დღისადმი მიძღვნილ ლონისძიებაზე სიტყვით გამოსვლისას განაცხადა.

„ამერიკელმა გმირებმა დაამარცხეს ნაცისტები, დაამარცხეს ფაშისტები, დაამარცხეს კომუნისტები, გადაარჩინეს ამერიკული ღირებულებები, დაიცვეს ამერიკული პრინციპები და დევნიდნენ ტერორისტებს დედამიწის ბოლოში. ასე ჩვენ ვიმყოფებით რადიკალი მემარცხენეების, მარქსისტების, ანარქისტების, აგიტატორების, მაროდიორების დამარცხების პროცესში. იმ ადამიანების, რომლებსაც სწორ შემთხვევაში წარმოდგენა არ აქვთ, რას აკეთებენ“, – განაცხადა დონალდ ტრამპმა. მან მიმართა საზოგადოებას, რომ ერთად დაიცვენ და შეინარჩუნებენ ცხოვრების ამერიკულ წესს.

უბაღური შემთხვევა: ენგურის ხილთან 4 ქალი დაიხრჩო

ძალბატონები გვიან ღამე ენგურის ხილზე გადმოსვლას ცდილობდნენ. იმის გამო რომ ენგურის ხიდი დაკეტილია, ქალები გალის რაიონიდან საქართველოს კონტროლირებად ტერიტორიაზე რუსის ხიდთან ახლოს მდინარე ენგურის გადმოლახვას ცდილობდნენ.

ადგილობრივები ამბობენ, რომ ქალბატონები სიგარეტის გადმოსატანად გალის რაიონში იმყოფებოდნენ და მათივე ინიციატივით, გარდაცვლილების ცხედრები ოკუპირებულ სოფელშია დასვენებული. თუმცა იქიდან გამომდინარე, რომ სოფელი საქართველოს კონტროლირებად ტერიტორიას არ ეკუთვნის, ადგილობრივებთან ჯერჯერობით უწყების ოფიციალური ცნობა არ მოსულა.

რუსეთი ისევ ლუგარის ლაბორატორიას უტევს!

რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს განცხადებას ლუგარის ლაბორატორიასთან დაკავშირებით, საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროში ესმაურებია.

„რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრომ მორიგი დეზინფორმაციული შეტევა განახორციელა რიჩარდ ლუგარის სახელობის საზოგადოებრივი ჯანმრთელობის კვლევითი ცენტრზე, რომელიც წარმოადგენს საქართველო-აშშ-ის სტრატეგიული თანამშრომლობის ერთ-ერთ მაგალითს. საყურადღებოა, რომ ერთ-ერთი წინა დეზინფორმაცია 26 მაისს, საქართველოს დამოუკიდებლობის დღეს გაერცელდა. მაშინ საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტრომ ვრცელი, არგუმენტირებული პასუხი გასცა ცრუ ბრალდებებს ლუგარის ცენტრის საქმიანობის თაობაზე. შესაბამისად, აღარ შევალთ განხილვებში და აღვნიშნავთ მხოლოდ, რომ სწორედ ლუგარის ცენტრის თანამშრომლების,

საქართველოს ექიმების, ეპიდემიოლოგების, ხელისუფლებისა და მთელი საზოგადოების ერთობლივი ძალისხმევით შედეგად დღეს არსებული წარმატება კორონავირუსის პანდემიასთან ბრძოლის თვალსაზრისით, რომლის გამოც რამდენიმე დღის წინ საქართველო ევროკავშირის მიერ უსაფრთხო ქვეყნების სიაში იქნა შეტანილი. ცენტრის მუშაობა სრულიად ტრანსპარენტულია, რაც არაერთხელ დადასტურდა, მათ შორის 2018 წელს, როდესაც განხორციელდა საერთაშორისო ვიზიტი ბიოლოგიური და ტოქსიკური იარაღის აკრძალვის კონვენციის ფარგლებში. ამ საერთაშორისო მისიაში რუსი ექსპერტებიც იყვნენ მონაწილე, თუმცა მონაწილეობაზე უარი განაცხადეს. რუსეთის მხარეს კვლავ მოვუწოდებთ, თავი შეიკავოს უსაფუძვლო ბრალდებებისა და საქართველოს ეპიდემიოლოგიური უსაფრთხოების საკვანძო ინსტიტუტზე დეზინფორმაციის გავრცელები-საგან და იმ შემთხვევაში, თუ დაინტერესებულია რე-

ლური სურათის დანახვაში, მონაწილეობა მიიღოს კონვენციის ფარგლებში არსებული მექანიზმების შესაბამისად დაგეგმილ საერთაშორისო ვიზიტებში“, – აცხადებენ საქართველოს საგარეო უწყებაში.

რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრო აცხადებს, რომ მსოფლიოს სხვადასხვა რეგიონში, მათ შორის რუსეთის საზღვრების სიახლოვეს აშშ-ის თავდაცვის სამინისტროს სამხედრო-ბიოლოგიურ საქმიანობასთან დაკავშირებით სერიოზული კითხვები აქვს. ამ კონტექსტში რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრო ლუგარის სახელობის ლაბორატორიას ახსენებს. რუსეთის საგარეო უწყებაში აღნიშნავენ, რომ ლუგარის ცენტრში განთავსებულია აშშ-საქართველოს სახმელეთო ძალების სამედიცინო კვლევების სამმართველო. სამინისტროს განცხადებით, ამერიკელი კოლეგები აღნიშნული სამხედრო დანაყოფის მიერ ჩატარებულ კვლევებზე დუმილს ამჯობინებენ.

პრეზიდენტმა ლეჩხუმის სოფლები დაათვალიერა

სალომე ზურაბიშვილმა საქართველოს ფარგლებში მოგზაურობაში შიდა ტურიზმის განვითარების დაკავშირებით დაინწყო.

ქაჯეთის ციხისა და ქსნის ერისთავების ციხესიმაგრის მონახულების შემდეგ, საქართველოს პრეზიდენტმა სოფელი ოყურეში მანგაძეების მარანი მოინახულა, სოფელ სუნდერში რაჩხას ჩანჩხერზე იმყოფებოდა და მურის ციხესიმაგრეს დაათვალიერა.

საქართველოს პრეზიდენტი სალომე ზურაბიშვილი გუ-

შინ ცაგერის მუნიციპალიტეტში მდებარე ბალნეოლოგიურ კურორტ ლაშიჭალასაც ეწვია, რომელიც მდინარე ლაჯანურას ხეობაში მდებარეობს.

„ლაშიჭალას საქართველოს ბალნეო-კლიმატურ კურორტებს შორის განსაკუთრებული ადგილი უკავია, სადაც მინერალური წყლების დაღვრა ახდენს გამოხატულ მანორმალზე ზეგავლენას საქმლის მომწელებელი სისტემის პათოლოგიების მქონდე ავადმყოფობებზე.

ამავე დროს, ბოლო წლებში ჩატარებული კვლევებით დად-

გინდა, რომ ლაშიჭალას მინერალური წყლების აბაზანები სამკურნალო ზეგავლენას ახდენენ: გულ-სისხლძარღვთა, ენდოკრინული და პერიფერიული ნერვული სისტემის საყრდენ-მამოძრავებელი აპარატის და შარდსასქესო ორგანოების ზოგიერთი პათოლოგიების მქონე ავადმყოფობებზე“, - აცხადებენ პრეზიდენტის პრესსამსახურში.

მათივე ცნობით, სალომე ზურაბიშვილი ცაგერს ადგილობრივი ტურიზმის ხელშეწყობის კამპანიის ფარგლებში ესტუმრა.

აჭარის უმაღლესმა საბჭომ საკონსტიტუციო ცვლილებები შესაძლებელი დაამტკიცა

აჭარის უმაღლესმა საბჭომ საკონსტიტუციო ცვლილებები შესაძლებელი დაამტკიცა. საარჩევნო სისტემის ცვლილებას მხარი 15-მა დეპუტატმა დაუჭირა. კანონპროექტი საქართველოს პარლამენტს დასამტკიცებლად გადაეგზავნება, პრეზიდენტის ხელმოწერის შემდეგ კი ამოქმედდება.

კანონპროექტით 6 მაჟორიტარული ოლქი სამამდე შემცირდება. 2020 წლის არჩევნებზე უმაღლეს საბჭოს 21 დეპუტატიდან სამს მაჟორიტარული, 18 კი პროპორციული წესით აირჩევენ. საუბარია ბუნებრივ ბარიერზე, ბლოკები კი უცვლელი რჩება. ბოიკოტის რეჟიმში რჩება „ნაციონალური მოძრაობა“. მათივე თქმით, არ შესრულებულა მ მარტის შეთანხმება. სხდომას ევროპული საქართველოსა და „ბურჯანაძე-დემოკრატიული საქართველოს“ წევრებიც არ ესწრებოდნენ.

უმრავლესობის წევრების განცხადებით, ეს არის ისტორიული გადაწყვეტილება. მათივე თქმით, საზოგადოების დაკვეთა შეასრულეს. უმაღლესი საბჭოს არჩევნები საქართველოს პარლამენტის არჩევნების პარალელურად ტარდება.

სახელმწიფოს მხარდაჭერით გაუმჯობესდა ბაზრის ფარგლები პირველი მოსავლი მიიღეს

სახელმწიფო პროგრამის „დანერგე მომავალი“ ფარგლებში, გორის მუნიციპალიტეტის სოფელ ფხვინისში ფერმერმა ანტონ ჯამელაშვილმა ახალი ხეხილის ბაღი 2015 წელს გააშენა. ფერმერმა 8 ჰექტარზე ბღის ბაღის გაშენებისთვის და სარწყავი სისტემის მოწყობისთვის 72,000 ლარის სახელმწიფო დაფინანსება მიიღო. მათ შორის 49,000 ლარი ნერგების შესაძენად, ხოლო 23,000 ლარი წვეთოვანი სისტემის მოწყობისთვის. წელს იგი პირველი მოსავლის სახით 30 ტონა ბალს ელოდება. ბაღში 32 ადგილობრივი დასაქმებული.

„მთელი საქართველოს მასშტაბით, პროგრამის „დანერგე მომავალი“ ფარგლებში გაშენებული ბაღები 10,000 ჰა-მდე ფართობს შეადგენს. შიდა-ქართლის რეგიონში, სხვადასხვა ხეხილის ბაღი, ჯამში, 2,400 ჰა-მდე მიწის ფართობზე გაშენდა, გაცემულმა თანადაფინანსებამ 16 მლნ-მდე ლარი შეადგინა. პროგრამის „დანერგე მომა-

ვალი ფარგლებში, სახელმწიფოს მხრიდან ფინანსური მხარდაჭერით, ქვეყანაში, ეტაპობრივად, პირველადი სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციით უზრუნველყოფა და იმპორტის ჩანაცვლება ხდება, რაც ძალიან მნიშვნელოვანი პროცესია“, - განახილა სოფლისა და სოფლის მეურნეობის განვითარების სააგენტოს დირექტორმა ილია თამარაშვილმა.

გათვლილია გრძელვადიან განვითარებაზე და მისი მიზანია ისეთი გარემოს შექმნა, რომელიც ხელს შეუწყობს სოფლის მეურნეობაში კონკურენტუნარიანობის ამაღლებას, მაღალხარისხიანი პროდუქციის წარმოების სტაბილურ ზრდას და სურსათის უვნებლობის საერთაშორისო სტანდარტების დანერგვას.

სოფელ რუისის სანიკიზაციო მომსახურება გაუმჯობესდა

შპს „საქართველოს მელიორაციის“ გენერალური დირექტორი დავით წითლიძე ქარელის მუნიციპალიტეტში სოფელ რუისის მოსახლეობას შეხვდა და საინიციატიო მომსახურების გაუმჯობესების საკითხები განიხილა. იმისათვის, რომ აღნიშნულ სოფელში სარწყავი წყლის მიწოდების პროცესი დარეგულირდეს და შეფერვის გარემო მიწოდების მოსახლეობას წყალი, გადაუდებელი სამუშაოები მიმდინარეობს, რაც ტაშისკარის მაგისტრალური არხის ბოლო მონაკვეთზე, კერძოდ სოფელ რუისში შექმნილ შეფერვებს აღმოფხვრის.

ამასთანავე, აუცილებელია, ადგილობრივმა მოსახლეობამ დაიცვას წყალმომარების გრაფიკი, რათა წყალი თანაბრად გადანაწილდეს. პარალელურად მიმდინარეობს რუისის სატუმბო სადგურის მოწყობის სამუშაოები. სამუშაოების პირველი ეტაპი მიმდინარე წლის აგვისტოს თვეში დასრულდება, ხოლო პროექტის სრულად დასრულება მომავალი წლის სარწყავი სეზონისთვისა დაგეგმილი. სატუმბო სადგურის მოწყობა სტაბილურ წყალმომარაგებას უზრუნ-

ველყოფს. სარეაბილიტაციო სამუშაოები მიმდინარეობს ასევე ტაშისკარის სარწყავი სისტემის ერთ-ერთ წყალგამანაწილებელზე, რის შედეგადაც მუნიციპალიტეტში დამატებით 135 ჰექტარი სასოფლო-სამეურნეო სავარგული მოიწვევება.

ამიკან გაუმჯობესდა: ბოლო რამდენიმე კვირის განმავლობაში, საქართველოში ახალი კორონავირუსით ინფიცირების დადასტურებულ შემთხვევათა უმეტესობა ტრაილერების მძღოლებს უკავშირდება

ამის შესახებ დაავადებათა კონტროლის ეროვნული ცენტრის ხელმძღვანელმა ამირან გამყრელიძემ „ქრონიკასთან“ საუბრისას განაცხადა. „ქვეყანაში კოვიდით დაავადებულთა კონტროლს ექვემდებარება ყოველდღიურად გვაქვს ერთეული შემთხვევები. ძირითადად, ესაა იმპორტირებული შემთხვევები და მათგან, ძირითადად, დაახლოებით, ბოლო სამი კვირის განმავლობაში, ესენი არიან ტრაილერების მძღოლები“, - განაცხადა ამირან გამყრელიძემ.

ბოლო 24 საათის განმავლობაში, საქართველოში კორონავირუსი კიდევ 3 ადამიანს დაუდასტურდა, 3 კი გამოჯანმრთელდა. სამივე ინფიცირებულის წყარო ცნობილია. საერთო ჯამში ქვეყანაში კორონავირუსი 951 ადამიანს დაუდასტურდა, აქედან 828 უკვე გამოჯანმრთელდა, 15 ადამიანი კი გარდაიცვალა.

ამსტერდამიდან ჩართი რეგიონი სამშობლოში 136 ადამიანი დაბრუნდა

თბილისის საერთაშორისო აეროპორტიდან მორიგი ჩართი რეგიონი ამსტერდამიდან განხორციელდა, რომელშიც თბილისში 136 მგზავრი ჩამოვიდა.

ინფორმაცია კომერციული ჩართი რეგიონის შესახებ, რომელთა განხორციელებაც შეთანხმებულია საქართველოს სამოქალაქო ავიაციის სააგენტოსთან, განთავსებულია საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარებისა და საგარეო საქმეთა სამინისტროებისა და სამოქალაქო ავიაციის სააგენტოს ვებგვერდებზე. ნებისმიერი ცვლილება კომერციული ჩართების გრაფიკში ოპერატიულად აისახება შემოსვენებულ საიტებზე, რაც მგზავრებს საპაერო განთავსების დადასტურების დაგეგმვის შესაძლებლობას მისცემს.

დღეიდან 70 პროფესიულ კოლეჯში სსსაპროფესიული კოლეჯის განახლება

6 ივლისიდან, ყველა სახელმწიფო და კერძო კოლეჯი, რომელთაც ჯანდაცვის სამინისტროს რეკომენდაციით, სასწავლო პროცესის აღდგენის ნებართვა მიიღეს, სწავლას განაახლებენ.

განათლების მინისტრის მოადგილე თამარ ქიტიაშვილი ფოთისა და ოზურგეთის კოლეჯებს ეწვია და პირადად გაეცნო, რამდენად შესაბამისობაშია

სასწავლო დანესებულებებში არსებული მდგომარეობა ჯანდაცვის სამინისტროს რეკომენდაციებთან.

„70-მა პროფესიულმა საგანმანათლებლო დაწესებულებამ გაიარა ჯანდაცვის სამინისტროს ინსპექტირება. ისინი სრულად აკმაყოფილებენ იმ რეკომენდაციებს, რომელიც სპეციალურად მომზადდა პროფესიუ-

ლი დაწესებულებებისთვის. ჩვენ დღეს დავრწმუნდით, რომ ნამდვილად, ყველა სივრცეა მოწყობილი ამ რეგლამენტის შესაბამისად და კოლეჯები უკვე მზად არიან, რომ გაიხსნან, მიიღონ სტუდენტები და ამის პარალელურად, კოლეჯები ემზადებიან საშემოდგომო მიღებისთვისაც“, - განაცხადა განათლების მინისტრის მოადგი-

ლემ თამარ ქიტიაშვილმა.

ოზურგეთის პროფესიული კოლეჯი ერთ-ერთია იმ სასწავლებლებს შორის, სადაც ხვალ სწავლა განახლდება. კოლეჯის დირექტორის განცხადებით, დაწესებულება მზადაა სტუდენტების მისაღებად.

„კოლეჯმა წარმატებით გაიარა ჯანდაცვის სამინისტროს ყველა რეკომენდაცია, აღიჭურვა

ყველა იმ ინვენტარით, რაც საჭირო იყო და მოცემული იყო რეკომენდაციებით. კოლეჯი მზადაა, აღადგინოს სასწავლო პროცესი, რადგანაც მიღებული აქვს დადებითი შეფასება, ასევე, მზად ვართ, აღჭურვილი დავხვდეთ შემოდგომის მიღების სტუდენტებსაც“, - აცხადებს ოზურგეთის პროფესიული კოლეჯის დირექტორი ნანა ჯოლია.

იხელი გაქვს, გალე შეხვალაბით!

ბატონო ბიძინა!

უკვე ისეთ ასაკში ვარ, რომ მიჭირს ხმა არ ამოვიღო ისეთ თემებზე, რომლებიც დღესაც ისევ მანუხებს, როგორც წლების წინათ. დარწმუნებული ვარ, რომ ეს ის თემებია, რომლებიც თქვენთვისაც მეტად საგულისყურია.

თქვენ მეტ-ნაკლებად მიცნობთ, ამიტომ არ დავინწყებ საკუთარი ბიოგრაფიის მოყოლას, არც საკუთარი რეგალიებისა და ორდენების ჩამოთვლას... მხოლოდ ორ ამბავზე შევჩერდები, რომელსაც ჩემს ცხოვრებაში ჰქონდა ადგილი: 1993 წელს გამოვიდა წიგნი „100 თბილისელი“, რომლის იდეის ავტორი და გამომცემელი იყო ამიერკავკასიის უნივერსიტეტის კავშირის პრეზიდენტი გივი ფაცურია. როგორც მან მიხსრა, ჩატარდა 2000-ზე მეტი სხვადასხვა ასაკის და პროფესიის თბილისელის გამოკითხვა, რათა დაესახელებინათ ის ადამიანები, ვისი ხილვაც სურდათ წიგნში, რომელშიც უნდა შესულიყო 100 ცნობილი თბილისელი. როგორც ბატონმა გივიმ აღნიშნა, გამოკითხვის შედეგების მიხედვით, ერთ-ერთი პირველი ადგილი ჩემს უფროს ძმას ჯვარსულს ერგო, რაც არავის გაჰკვირვებია. ის, რამაც მე სრულიად გამოაცხა, იყო ჩემი დასახელება ამ 100 ღირსეულ თბილისელთა შორის... გამაოცა, რადგან ჯერ მარტო ჩემს სამეგობროში მოიძებნება ბევრი ისეთი ადამიანი, რომელსაც დამსახურების მიხედვით, ჩემზე მეტად შეეფერებოდა 100 საუკეთესო თბილისელთა შორის ყოფნა, მაგრამ ეს პატივი ხალხმა მე მარჯუნა! რა თქმა უნდა, ეს ჩემთვის ძალიან დიდი ბედნიერება იყო და დღემდე ვცდილობ, ღირსეულად ვატარო კოლორიტი თბილისელის სახელი.

მეორე ამბავი, რითაც არანაკლებ ვამაობ, ჩვენს პატრიარქს ეხება. თავის დროზე, ჩემი ინიციატივით ეკლესიას საკუთრებაში გადავეცი სიღნაღში არსებული ორი შენობა და ერთი ჰექტარი მიწა, რაც სატყეო მეურნეობის სამინისტროს საკუთრებაში შედიოდა. ამ ღირსშესანიშნავი ფაქტის გამო პატრიარქმა სატრაპეზოდ მიმინვია ბოდბეში. ეს მართლაც დაუვიწყარი დღე იყო, მან დამლოცა და ამ მცირედი სიქველის გამო ძალიან თბილი და ძვირფასი სიტყვებით შემამკო...

ესაა ჩემი ბიოგრაფიის გამორჩეული, ძალიან ნათელი წერტილები და ვთვლი, რომ ღირსეულად ვიცხოვრე და ასევე კარგად ვცნობ და ვაფასებ იმ პატრიარქს, მართლაც ღირსეულ ადამიანებს, რომელთა რიგებში უპირველესი თქვენ ბრძანდებით, ბატონო ბიძინა! ყველა ამ იცის ჩემი თქვენდამი პატივისცემა, იმ აუნონავი ღვანლისა და ამბავის გამო, რაც საქართველოს და მის შეჭირვებულ შვილებს უშურველად უძღვნი. აღარაფერს ვამბობ იმ გულწრფელ მხარდაჭერაზე, რომელიც თქვენ მიმართ არაერთხელ გამომიხატავს პრესაში თუ მიტინგებზე, სადაც სიტყვივითაც არაერთხელ გამოვსულვარ.

ჩემი ღირსი სურვილია, როგორც პირისპირ შეხვედეთ და სულ ორისიტხვით მოგიხსნათ ჩემი ღვაწლისა და სანაშარის გამო და ასევე პირისპირ მალოცა გადაგიხადოთ იმისთვის, რასაც თქვენმა ჩემი საგმობლოსთვის აპატიებთ!

პატივისცემით
ჯივი ჩარკვიანი
ტელ: 222 68 14, 599 71 68 14.

ინვესტიციების თვალსაზრისით საქართველოში ცუდი ვითარებაა და, როგორც ჩანს, ასე კარგა ხანს გაგრძელდება. ყოველ შემთხვევაში, დამამედებელ პროგნოზს ვერც მთავრობის წევრები და ვერც სპეციალისტები აკეთებენ. არათუ წელს, გასადაც საეჭვოა ქვეყანაში უცხოური კაპიტალის შემოდინების მაჩვენებელი ასე თუ ისე მისაღებ ნიშნულს დაუბრუნდეს.

სავაჭრო-სამრეწველო პალატის ხელმძღვანელი გიორგი პერტაია მიიჩნევს, რომ მსოფლიოში კაპიტალდაბანდების შემცირების ტენდენცია პირველ რიგში, განვითარებადი ქვეყნებისთვის ართულებს ინვესტიციების მოზიდვას.

„ცოტა პესიმისტურად ვარ განწყობილი პირდაპირი უცხოური ინვესტიციების მოზიდვის მხრივ. დაფუძვით, ხვალ რომ დამთავრდეს პანდემია, 1.5 წლის განმავლობაშიც ვერ მივაღებ იმ დონემდე, რაზეც ვიყავით, მაგრამ, სამწუხაროდ, ისიც არ ვიცი, როდის დამთავრდება პანდემია.“

სხვადასხვა კვლევები მსოფლიოში პირდაპირი უცხოური ინვესტიციების 40%-იან კლებაზე ლაპარაკობენ და ხაზს უსვამენ, რომ ვარდნა განვითარებადი ქვეყნებში მეტი იქნება. ინვესტიციები აუცილებლად დაეცემა სამწუხაროდ, მაგრამ არის მეთოდები, რომლითაც კაპიტალის მოზიდვა შეგვიძლია რაღაც დონემდე ავნიოთ, — განაცხადა გიორგი პერტაიამ.

საქართველოს სავაჭრო-სამრეწველო პალატის ხელმძღვანელმა პირდაპირი უცხოური ინვესტიციების მოზიდვის კუთხით ორი მიმართულება გამოყო: ადგილობრივ ინვესტიციებთან მუშაობა და მსოფლიოში მორღვეულ მიწოდების არსებზე მუშაობა.

„ყველაზე მოკლე გზა არის ის, რომ არსებული ინვესტიციები ვინც არიან საქართველოში, მათთან ინდივიდუალურად უნდა ვიმუშაოთ, შევთავაზოთ კონკრეტული პროექტები და ფულის ჩადება. მათთან უფრო მარტივია საუბარი, ვიდრე ვინაც უცხოელითა, რომელიც ისედაც ან აპირებდა, ან არ აპირებდა საქართველოში ინვესტირებას და ახლა პანდემიის პირობებში რამდენად გარისკავს, არ ვიცი.“

მეორე მეთოდი არის ის, რომ იმ მიწოდების არსებში, რომელიც მსოფლიოში ბევრგან მოიხდებოდა, იგივე ბანგლადეშში ან ვიეტნამში წარმოებულ პროდუქტებზე, ამ მიმართულებაში ჩავედეთ, რთულია, მაგრამ უნდა ვცვალოთ, — აღნიშნა პერტაიამ.

წინასწარი მონაცემებით, საქართველოში განხორციელებული პირდაპირი უცხოური ინვესტიციების მოცულობამ 2020 წლის 1 კვარტალში 165.4 მლნ აშშ

ინვესტიცია საქმის მოზიდვაა და არა - ფულის!

დოლარი შეადგინა, რაც 2019 წლის 1-ლი კვარტალის წინასწარ მონაცემებზე 41.7 პროცენტით ნაკლებია. იანვარ-მარტში განხორციელებული ინვესტიციების მოცულობა ყველაზე დაბალია 2009 წლის შემდეგ.

PMCG კვლევითი ცენტრის გენერალური დირექტორის ლექსო ალექსიშვილის შეფასებით, ინვესტიციების მიმართულებით საქართველო არც გასულ

ვას უშლის ხელს. ეს არის რამდენიმე მიმართულებით თავისუფლება, კერძოდ, ბიზნესისთვის თავისუფლება, რეგულაციების სიმცირე, გადასახადების სიმცირე, თავისუფალი ვაჭრობა, თავისუფალი მიგრაციის შესაძლებლობა.

„ჩვენ უნდა შევქოთოთ საქართველოში მაღალკვალიფიციური მოხელეების ჩამოყვანა, რათა მათ აქედან მართონ ბიზნესი მთელი მსოფლიოს მასშტაბით და არა მხოლოდ საქართველოში. ამას ემატება საბარტლის უზუნაესობა და განათლება და შრომის კულტურა, რომელიც მცირეა ამ ქვეყანაში, იმისთვის, რომ ჩვენ დიდი ამბიციები შევასრულოთ ამ პროცესში და ინვესტიციები მოვიზიდოთ.“

ინვესტიცია ეს არ არის ფულის მოზიდვა. ინვესტიცია ეს არის საქმის მოზიდვა და საქმე რომ მოვიზიდოთ, ჩვენ ამ საქმისთვის მზად უნდა ვიყოთ და საქმისთვის რამდენად ვართ მზად, ეს არის ყველაზე მთავარი შეკითხვა, — განმარტა ალექსიშვილმა.

წლის დასაწყისიდან ინვესტიციების კლების ძირითადი მიზეზი იყო ის, რომ ქვეყნების უმრავლესობიდან შემომავალი საინვესტიციო ნაკადები მკვეთრად შემცირდა. ამასთანავე, რამდენიმე შემთხვევაში აღირიცხა საქართველოდან ინვესტიციების გადინება, რაც ინვესტორთა მხრიდან ვალდებულების მომსახურებას უკავშირდებოდა. რამდენიმე ქვეყნიდან, რომლებიც ტომ ინვესტორთა რიგებში იყვნენ, პირიქით, გამსვლელი საინვესტიციო ნაკადები დადასტურდა. მათ შორისაა აზერბაიჯანიც, სადაც საქართველოდან 13.9 მილიონი დოლარი გავიდა. ამაზე უფრო დიდი იყო გამსვლელი საინვესტიციო ნაკადი ბრიტანეთის ვირჯინიის კუნძულებში და ის მიწის 38 მილიონ დოლარს შეადგენდა.

სხვებში იყო წარმატებული ქვეყანა და ამას მრავალი ფაქტორი უშლიდა ხელს.

„ინვესტიციების კუთხით პანდემიამდეც მდგომარეობა არ იყო მთლად სახარბიელო და ინვესტიციებთან დაკავშირებით ჩვენ გვქონდა გარკვეული პრობლემები. ინვესტიციების თვალსაზრისით საქართველო ვერ თამაშობს წამყვანი ქვეყნის როლს რეგიონში და გაცილებით უფრო ბევრი შესაძლებლობა გვაქვს. მაგალითად, თუ შევხედავთ 2017-2018 წლებს აღმოსავლეთ პარტნიორობის ქვეყნებთან შედარებით, მაშინ ინვესტიციების წილი მშპ-ში გვაქვს ყველაზე მაღალი, იმიტომ რომ ჩვენ ამ რეგიონში ვცხოვრობთ და ამ რეგიონიდან გამოდინარე უნდა ვიმოქმედოთ, — განაცხადა ალექსიშვილმა.“

ალექსიშვილი იმ გამოწვევებს ასახელებს, რომელიც ინვესტიციის მოზიდ-

ვას უშლის ხელს. ეს არის რამდენიმე მიმართულებით თავისუფლება, კერძოდ, ბიზნესისთვის თავისუფლება, რეგულაციების სიმცირე, გადასახადების სიმცირე, თავისუფალი ვაჭრობა, თავისუფალი მიგრაციის შესაძლებლობა.

კაპა ბაძრაძე

რეგულაციაზე გადის გადამამართი არ უნდა გააქვიროს!

მედიკამენტების რეგისტრაციის ვადების გახანგრძლივების გამო ბიზნესსა და მთავრობას შორის მწვავე დაპირისპირებაა. ბიზნესი, ხოლო მთავრობა კონტროლის დეფიციტს უჩივის.

ჯანდაცვის სექტორის წარმომადგენლები ამბობენ, რომ მედიკამენტის რეგისტრაციის ვადა წამლებზე ფასების გაზრდას გამოიწვევს. დოკუმენტის მიხედვით ეს ვადა 7-დან 30 დღემდე იზრდება, თუმცა კომიტეტის თავმჯდომარე დიმიტრი ხუნდაძე ვადის 15 დღემდე გაზრდის ინიციატივით გამოვიდა.

ჯანდაცვის მინისტრის მოადგილე თამარ გაბუნია ადასტურებს, რომ ამ საკითხთან დაკავშირებით შენიშვნები ბიზნეს სექტორის ჰქონდა. ამიტომ კომიტეტის შეთავაზებაა, რომ აღიარებით რეჟიმით მედიკამენტის რეგისტრაციის ვადად 15 დღე განისაზღვროს.

— ვადებთან დაკავშირებით იყო გარკვეული მსჯელობა და კომიტეტის შემთავაზებაა, რომ განახევრდეს ის ვადები, რომელიც კანონპროექტით იყო გათვალისწინებული. ამ შემთხვე-

ვაში 7 დღის ნაცვლად, ჩვენ ვისაუბრებთ 15 დღეზე, 5 დღის ნაცვლად 10 სამუშაო დღეზე, ხოლო როცა გარკვეული ტიპის რეგისტრაციის ცვლილებებზე საუბარი, 45 დღის ნაცვლად, 40 დღე. ეს არის პირველი მოსმენის შედეგები, რაზეც შევთანხმდით.

მიუხედავად იმისა, რომ მარეგულირებლისთვის ეს ვადები არის მათ მიერ განსაზღვრულ ნახევარი, მაინც მნიშვნელოვნად გააუმჯობესებს მათთვის ოპერირების შესაძლებლობას და წარმოდგენილი დოკუმენტაციის მეტად საფუძვლიანად შესწავლის საშუალებას მისცემს, — განაცხადა გაბუნია.

პარლამენტის წევრი ლევან კობერიძე „წამლის შესახებ კანონში“ დაგეგმილ ცვლილებებს, რაც მედიკამენტების რეგისტრაციის ვადებს ზრდის, მწვავედ ეხმაურება.

„ბიზნესი ამბობს, რომ 7-დღიანი ვადა აწყობს წამლების რეგისტრაციისთვის. თქვენ კიდევ ამბობთ, რომ უნდა იზრუნოთ ბიზნესზე და ვადა უნდა გაზარდოთ. არგუმენტი მითხარით, 5 დღე იქნება, 7 თუ 10, ძალიან გთხოვთ, ან არგუმენტები მოიყვანეთ, რატომ ზრდით ვადებს და დაასაბუთეთ, ან პირდაპირ გეტყვი — ეს არის მინისტრის სუბტური.“

ჯანდაცვის კომიტეტის თავმჯდომარე დიმიტრი ხუნდაძე ბოლოს მართლაც გამოვიდა ინიციატივით, რომ მედიკამენტის რეგისტრაციის ვადა, 7 დღის ნაცვლად, მხოლოდ 15 სამუშაო დღემდე გაიზარდოს. ამ ინიციატივაზე წამლის სააგენტოს იურისტმა დეპუტატს უპასუხა, რომ თუ ვადად 15 დღე განისაზღვრება, მარეგულირებელი თანახმა იქნება.

ხუნდაძე ასევე გამოვიდა ინიციატივით, რომ უწყვეტ რეგისტრირებაში მარკირების რეგისტრაციისთვის განსაზღვრული 20-დღიანი ვადა 10 დღემდე შემცირდეს, ხოლო სააგენტოს „ა“ ტიპის სარეგისტრაციო ვადად, 30-ის ნაცვლად, დრო შემცირდეს 15 დღემდე. სააგენტოს იურისტი ხუნდაძის მიერ შეთავაზებულ ცვლილებებსაც დაეთანხმა.

კაპა ბაძრაძე

ამორალუების გაღიზიანება!

სოსო მანჯაპიძე: უნდა გამოათრიო ეს ეშმაკის მოსიძულე გვარამია გარეთ და ტელევიზიას დაუხურო!

— მინილ საბაშვილის განცხადებების პოლიტიკური შეფასება რთულია, ბევრი ფიქრობს, რომ ექს-პრეზიდენტის განცხადებები ფსიქოლოგების და ფსიქიატრების საქმეა. თქვენც ასე ფიქრობთ?

— სამწუხაროდ, პოლიტიკაში შემოსასვლელი ფიქტრები გაფუჭებულია. დაუბრკოლებად შემიძლია პოლიტიკაში და რჩებიან ავანტიურისტები, ათასგვარ ტყუილში ნამხილები და სერიოზული ფსიქიკური პრობლემების მქონე ადამიანები, ეს ფაქტია. გადაუჭარბებლად შეგვიძლია ვთქვათ, რომ ამ სფეროში ნამდვილი ლიდერი არის ათასგვარ ტყუილში და მათ შორის ტრაგიკულ ტყუილში ნამხილები სააკაშვილი. რაც შეეხება მის მიერ დაფრქვეულ მარგალიტებს — დაიწყო იმით, რომ თურმე მის ოჯახში უდიდეს სირცხვილად ითვლებოდა, თუ ვილაყვას შეხება ჰქონდა კაგებესთან. ამ დროს მისი ბიძა, თემურ ალასანია კაგებეს გენერალია. რუსეთის კვოტით მუშაობდა გაეროს განიარაღების კომიტეტში.

— ეს იცის ყველამ, მაგრამ რატომ აკეთებს ფაქტებისგან განსვავებულ კომენტარებს ექს-პრეზიდენტი?

— სააკაშვილმა იმავე ინტერვიუში თქვა, რომ სავალდებულო სამხედრო სამსახური მოიხადა კიევში, რომელიც, თავის მხრივ, კარგ ტრამპლინს წარმოადგენს საბჭოთა უშიშროების ორგანოებთან თანამშრომლობისთვის. ასევე, კიევში სწავლობდა დიპლომატიური ხაზით, რომელიც ასევე კაგებეს ნომენკლატურა იყო. რა თქმა უნდა, მას საინტერესოა რატომ ლაპარაკობს ასე? ერთია, რომ მას ჩვენს ხალხზე აქვს ცუდი წარმოდგენა, არ აქვს მნიშვნელობა, რა იყო წარსულში, მთავარია, ამ ერთ კონკრეტულ მომენტში შესთავაზოს ისეთი ვერსია, რომ თვითონ წარმოიჩინდეს მომგებიანად. მეორეა, რომ თვითონ ვარდება ფსიქოზში, როცა მართლა ასე ჰგონია და რაც უნდა იმას ამბობს.

თქვა, რომ მისი მმართველობის დროს პროკურატურა მიუკერძოებელი იყო და მხოლოდ სამართლებრივი ნორმებით სარგებლობდა. თურმე, კორუფციასთან ბრძოლაში ისეთი უკომპრომისო ყოფილა, რომ მასაც არ ეკითხებოდნენ... მეტიც, თურმე ოქრუაშვილიც ისე დაუპატიმრებია, რომ არ იცოდა. ოქრუაშვილის დაკავება ხომ მინც ვგახსოვს, როგორ და რა იყო? მაგრამ სააკაშვილი ცდილობს თავი წარმოაჩინოს ისეთი სახელმწიფოს შემქმნელად, სადაც სამართალი იყო უზენაესი, თვითონ სამართალში არ ერეოდა, ყოფილი იუსტიციის მინისტრის და პროკურორის დაკავება კი „დაავიწყდა“! თურმე, როცა გაცივებულმა პკითა ადვილად — „რა მოხდა, ვერ დაგვითხრობ“? ადვილად უთხრა — „ქვეყანას ზიანი ადგებოდა, 20 მილიონს რიცხავდა და ამიტომ დაგვაკავებო“. ასეთი ამბავი შეთხზა. შეურაცხმყოფელია, როდესაც ადამიანი ასეთ ტყუილს ამბობს.

აქვე საინტერესოა რუსეთის პრეზიდენტთან 40-ჯერ შეხვედრის ამბავი. მაშინ, როდესაც ოფიციალურად ორი ქვეყნის პრეზიდენტები ულ საამჯერ შესხვედნენ ერთმანეთს. მსოფლიო პოლიტიკა არც იცნობს ასეთ შემთხვევას, როდესაც ორი ქვეყნის ლიდერები 4 წლის განმავლობაში 40-ჯერ შეხვედრდნენ ერთმანეთს.

— როგორ ფიქრობთ, რატომ გაუსვა ხაზი სააკაშვილმა პუტინთან შეხვედრას?

— როდესაც შეიჭრა, რომ თავისი მნიშვნელობისთვის გაესვა ხაზი. 40-ჯერ შეხვედა პუტინს და 5 საათი ილაპარაკეს. თან პუტინი გამოსახა, როგორც მონსტრი მომლაპარაკებელი. 40-ჯერ შეხვედა პუტინი, მაგრამ მინც ვერ გატყუა და პატივისცემა გაუჩნდა, ეს ვინ ყოფილაო. ანუ, თავი წარმოასახა, როგორც ზვიადაურმა. ასეთ საოცრებებს ამბობს. მართლაც, მსოფლიო პოლიტიკის „ნოვატორია“ ეს კაცი. ამერიკის ყოფილი პრეზიდენტს, ჯორჯ ბუშს ხომ უყვიროდა და ვაგზლის ხინჯალიც აჭამა; დონალდ ტრამპთან ერთად შადრევნებში მთელი ღამე დარბოდა; ბაიდენი მან შემოიყვანა პოლიტიკაში; ჯონ მაკ კეინის მეგობარი რომ იყო და ყოველ დღე ხვდებოდა, ეს კიდევ ცალკე თემაა. ისე შეიჭრა როლებში და ისეთი დასვა

ნომრის სტუმარია ექსპერტი და პოლიტოლოგი სოსო მანჯაპიძე.

„გვარამია-გაბუნისას ხსით, რუსებს ჰყავთ სასარგებლო იდიოტები, „ან აბენტურა““

კითხვა — რატომ არ ვუყვარდი ობამასო. იმიტომ, რომ რემ ემანუელმა, რომელიც ობამას ადმინისტრაციის უფროსი იყო, აშშ-ის პრეზიდენტს ჩასწავლია, რომ სააკაშვილმა ომის პროვოცირება იმიტომ მოახდინა, რომ მაკ კეინის რეიტინგი აენიო.

რაც შეეხება სხვა პასაჟებს, დავით აღმაშენებელს არის „გადაკიდებული“, არ ასვენებს. გამოთქვა ხალხში გავრცელებული უსაფუძვლო მითი, რომ თურმე დავით აღმაშენებელი საქართველოში 500 წელი იყო აკრძალული და არ ასვენებდნენ. თურმე, თავადაც ისეთივე მკაცრი იყო, როგორც დავით აღმაშენებელი, რომელიც ებრძოდა კოფუფციას. თურმე დავით აღმაშენებელს 500 წელი არ ასვენებდნენ, მაგრამ მას უფრო ადრე გაიხსენებენ. პატივცემულ მიხეილს არ აწყენდა წაეკითხა დავით აღმაშენებლის ისტორიკოსის თხზულება. დავით აღმაშენებელი 500 წელი ფიგურაა და ეს ამბობს, რომ თურმე 500 წელი არ ასვენებდნენ, ასეთ სისულელეს ლაპარაკობს ეს კაცი.

— როგორ ფიქრობთ, რა მიზნით გაავლო ეს ბარალეები აღმაშენებელზე?

— უნდა იყოს, რომ მთავრად დავითთან შედარებით გაებათილებინა ის უმსგავსებები, რომელიც რეფორმების ნიღბით ხდებოდა ჩვენს ქვეყანაში მისი მმართველობის დროს. გაეხსენათ სააკაშვილის ტერორი: აღძრული იქნა 800 000 სისხლის სამართლის საქმე, რომელთა უდიდესი უმრავლესობა დამთავრდა საპროცესო გარიგებებით. გამამართლებელი განაჩენი იყო 0,01%. სააკაშვილის მიერ გატარებული რეპრესიები იყო ყველაზე მასობრივი. შედარება რომ გავაკეთოთ, ეს იგივეა, რაც კამბოჯაში და კულტურული რევოლუციის დროს ჩინეთში გატარებული რეპრესიები იყო. უბრალოდ, ჩვენი გეოგრაფიული მდებარეობიდან გამომდინარე, ახლოს ვართ ევროპასთან, კურსი მაინც ევროპულად იყოს, დახვრება ვერ შემიძლია. მაგრამ ის, რაც ხდებოდა ცხივებში; როცა პროკურატურას მიცემული ჰქონდა ინსტრუქცია, რომ მაქსიმალურად დაეჭირათ ადამიანები; მოსამართლეებს პროკურატურა აძლევდა ინსტრუქციას, რომ არ ყოფილიყო გამამართლებელი განაჩენი, ეს სააკაშვილის უშუალო დანაშაულია. ორი ტერიტორიის ჩაბარება რუსეთისთვის, ჩვენი მოქალაქეების მსხვერპლი და უამრავი ადამიანის გაუბედურება — იყო მისი რეფორმების ფასი. ეს ფასი თუ შეიძლება გადაიხადოს ადამიანმა ენ. რეფორმებისთვის, ეს მიიხვედრება განსაჯებს.

— სააკაშვილის ასეთი განცხადებები, მოსახლეობის რა კატეგორიაზეა გათვლილი, ლიდერის ასეთი პოზიცია არ აზარალებს „ნაციონალურ მოძრაობას“?

— არა, არ აზარალებს. რაც შეეხება გათვლას, ეს გათვლილია ადამიანების იმ კატეგორიაზე, რომელიც საჭიროდ არ თვლის ფაქტების გადამოწმებას, გონებრივად ზარმაცობს. უნდა დაიჯეროს ის, რასაც ამბობს სააკაშვილი. სამწუხაროდ, ასეთი ადამიანი ბევრია, მძიმეა მათი სულიერი მდგომარეობა. თან განმსჭვალული არიან პოლიტიკური ოპონენტების წინააღმდეგ აგრესიით, ცხოველური სიძულვილით, რომელშიც ვერ აღწევს ვერანაირი ლოგიკური არგუმენტი. სააკაშვილი რაც უფრო მეტად იტყუება, მით უფრო უმძაფრდება კერძოთაყვანისცემული მიდგომა მის მიმართ. ეს სერიოზული პრობლემაა, ეს არის ბრმა რწმენა, რომელიც არ ექვემდებარება ლოგიკურ არგუმენტებს და მთავრდება ფანატიზმით. სამწუხაროდ, ჩვენი ხალხის საკმაოდ

მსუყე ნაწილი ასეთ მდგომარეობაშია.

— რაც შეეხება გაბუნისას ცნობილ განცხადებას, როგორ ფიქრობთ, „მთავარის“ მიზანი არის 2008 წლის მოვლენების განმეორება, როგორც მაშინ, მაკ კეინის შემთხვევაში, ახლა უკვე ბაიდენის მხარდასაჭერად, გვულისხმობს ომის პროვოცირებას რუსეთთან?

— არჩევნების წინ დემოკრატიისთვის მომგებიანია რუსეთთან სიტუაციის გამწვანება, ვინაიდან ისინი დონალდ ტრამპს მუდმივად აკრიტიკებენ რუსეთთან არასაკმარისად მკაცრი პოლიტიკის გამო და ისევე ატრიალებენ ინფორმაციას, რომ ტრამპი დაკავშირებული იყო პუტინთან. აშშ-შიც ზუსტად იგივე განსჯობაა, სიმართლეს არ აქვს მნიშვნელობა, მთავარია რამდენ ამომრჩეველს დაარწმუნებ ელექტორალური მოგების მიზნით.

გასაგებია, რომ დემოკრატიებს აწყობთ რუსეთთან კონფლიქტი, მაგრამ რუსეთში ძალიან მძიმე მდგომარეობაა. პუტინის მიმართ განწყობა არის ძალიან კრიტიკული, განსაკუთრებით კოვიდ 19-თან დაკავშირებული მოვლენების შემდეგ. სულ გამობოდი, რომ კოვიდ19-თან ბრძოლის ზომებს მოჰყვება უფრო მძიმე ტალღა, რომელმაც შეიძლება გამოიწვიოს მსოფლიო პოლიტიკის დესტაბილიზაცია — ვხედავთ რა ხდება აშშ-ში, ევროპაში, რუსეთში კატასტროფულად დაეცა პუტინის რეიტინგი.

რუსეთში, შიდა პოლიტიკური მოსაზრებებიდან გამომდინარე, ბევრ პროკრემულარ პოლიტიკელს აშკარად ანუხებს ის მოსაზრება, რომ შედარებით პატარა ქვეყნის წინააღმდეგ საგარეო პოლიტიკური გართულება და გამაფრველება პუტინისთვის ელექტორალურად მომგებიანი იქნებოდა. ობიექტურად შევხედოთ — გაბუნია რომელი პატრიოტია?! ნამდვილად არ მჯერა, რომ აფხაზეთზე და ცხინვალზე ვნის გული. გვარამია-გაბუნისას ეს პროვოკაციული გამოხდომები აშკარად ატარებს შეკვეთილ ხასიათს.

— რას გულისხმობთ შეკვეთილ ხასიათში?

— რუსეთს სჭირდება თავისი საზოგადოებრივი აზრის მობლიზაციისთვის კიდევ ერთხელ, საქართველოსგან ახალი მტრის ხატის შექმნა. წინა გინების შედეგად მივიღეთ ის, რომ რუსი ტურისტები გადამოსამართლდნენ ყირიმში. რუსეთში მყოფი ქართველები იძულებული გახდნენ, რომ გაცილებით მეტი თანხა დაეხარჯათ, რათა ქვეყანაში შემოსულიყვნენ, ჩავარდა ტურისტული სეზონი, დაზარალდა საგაჭრო ურთიერთობები. სინამდვილეში მოხდა ის, რომ იხიერა რუსეთმა, სომხეთმა და აზერბაიჯანმა, მაგრამ იზარალა საქართველომ, რადგან გაბუნია გადმოაფრქვია თავისი

სიბინძურე. ახლაც იგივე პროცესია. გვარამია-გაბუნისას ხსით რუსებს ჰყავთ სასარგებლო იდიოტები, ან აგენტურა.

— ამ შემთხვევაში ხელისუფლებას რა გზა აქვს, რომ არ დაუშვას ახალი კონფლიქტი რუსეთთან?

— შესაბამისი კანონი უნდა მიიღოს. დეტალურად უნდა გაიწეროს სანქციები. თუ მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები მოქმედებენ ქვეყნის უსაფრთხოების წინააღმდეგ, მათ წინააღმდეგ უნდა გატარდეს სანქციები. ეს აუცილებელია.

— რაც შეიძლება ჩაითვალოს მედიაზე ზენონალად...

— არანაირი მედიაზე ზენონა ეს არ არის. მედია არის ჩვეულებრივი ინფორმაციული იარაღი იყენებენ საზოგადოებრივი წესრიგისა და ეროვნული უსაფრთხოების წინააღმდეგ. საკანონმდებლო სივრციდან უნდა მოხდეს ყოველგვარი უმსგავსოების პრევენცია. წინააღმდეგ შემთხვევაში, დემოკრატიის სამსხვერპლოზე მიგვყავს საკუთარი ქვეყანა. თუ ქვეყანა დაიღუპა, მაშინ რისთვის არის დემოკრატია?! დემოკრატია არსებობს ხალხისთვის და არა ხალხი დემოკრატიისთვის.

— გვარამია-გაბუნისასა და მედიის ცუდი როლი ახსენეთ ამ პოლიტიკურ პროცესებში. უმძიმესი იყო ბავშვთა პორნოგრაფიის შესახებ „მთავარის“ სიუჟეტი, არასრულწლოვნების ამოცნობა სულაც არ იყო პრობლემა. გვარამიამ ბოდიში მოიხადა, რაც მას კოლეგებმა მოუწონეს. გასაგებია, რომ მთელი მათი ინფორმაციები არის პოლიტიკა, მაგრამ არასრულწლოვნების ჩართვა რასთან არის კავშირში, ესეც პოლიტიკაა?

— ესენი არიან აბსოლუტურად დეგრადირებული ადამიანები. ეს მკვლელობაზე უფრო მძიმე დანაშაულია. ჩვენთან რომ არსებობდეს საზოგადოებრივი აზრი და მას ჰქონდეს ინსტრუმენტები, დაუყოვნებლივ უნდა იქნას დახურული ეს ტელევიზია. სულ უბედურებას აკეთებენ, მაგრამ ამაზე უფრო დიდი უბედურება რა არის?! ეს არის წარმოუდგენელი სიბინძურე. ისინი, ვინც გვარამიას მოიხსენიებს როგორც ჟურნალისტს, უფრო ბინძურები არიან. ის არავინ არ არის, არ არსებობს როგორც მორალური კატეგორია...

კატასტროფა არასაკმარისად. ჩვენი საზოგადოების ზნეობრივი დონე ეცემა. ამ დაუსჯელო სინდრომის გამო, ჩვენ გადავიპყვეთ ნებსირად. არასრულწლოვნები აპლდამ და ისინიც ჩართეს. მეტი რა უნდა გააკეთონ?! სუს-ში ამ მანქანაზე არსებობს რომ იბარებან, გამომავალი პაპაპაპა იბარებან. სუს-ში არ არის ქორინეების ბიურო, ეს არის საბაშვილია ორბაქო და კონკრეტული სახელი უნდა მიიყვანონ თავის სურვილს დასასრულად. ეს ტელევიზია უნდა დაიკეტოს, ეს არის ჩვენი მრავალწლიანი უსაფრთხოების წინააღმდეგ მიმართული. უნდა გამოათრიო ეს ეშმაკის მოსიძულე, ჰინაპას რომ ჰპავს, დაკატო ეს ტელევიზია და დამთავრდეს! ამ ტელევიზიის დამფინანსებლები არიან ბარანდები. ვინაც რეკლამა მიუძღვნა, ისინიც ბარანდები არიან! რა ბოდიში, რის ბოდიში, ან მირამდენად ბოდიში?! რა ბოდიშია ვაპაპაპაპა, რომელსაც სახელი არასრულწლოვნებზე გახვეწის შენაბა!

თამთა ძარჩავა

ბიოგრაფიები: ბიოგრაფიები, კუბრაგები, კაპანაძეები და მათი ჯიშის ნაბიჯები პრინს!

ვუსმინ რამდენიმე იდიოტს, ვკითხულობ მათ ნაბიჯებს და უფრო ვრწმუნდები - ჩვენი დანაშაულია, აქამდე რომ მივუშვით!

ჩვენი დანაშაულია, სააკაშვილის მონა ზვიად კუბრაგა მორალზე რომ გველაპარაკება და აქეთ გვასწავლის ჭკუას! ეთერს ვუთმობთ და მის ბოძებზე გვიწვევს თავის მართლება და კომენტარის კეთება!

ჩვენი დანაშაულია, ჟურნალისტიკაში ქურდის სახელით პატივდებული, ნაყარადარი და წართმეული პრესაგეს - ხელმძღვანელი, მერაბიშვილის სექტის მონა და სააკაშვილის ხელისბიჭი ბიორბი კაპანაძე ვალად რომ გვადებს რაღაცებს და აქეთ ცდილობს შანტაჟის ენით საუბარს!

ჩვენი ბრალია, ყველა ძალი და მაძალი თავზე რომ დავისვით და ყველა ცილისწამებისთვის პასუხისმგებლობა დაეკისროს, თავი რომ დაგუზარეთ!

ჩვენი ბრალია, გარდაცვლილი ახალგაზრდა ფეხბურთელის ბიძას მირიან ნიკოლაძეს ჭკუის სწავლება რომ დაუნყეს, რომის პაპზე მეტი კათოლიკეები რომ გახდნენ „ჩაჯვის“ სექტის ყიზილბაშები და ესეც გავატარეთ!

ჩვენი ბრალია, 18 ივნისის საბედისწერო ღამის, ასევე დაზარალებულ ფოტოგრაფს შსს მალაქინოსთან ნათესაობა რომ დაუდასტურდა, ისევე ამ ბავშვის ბუღინგი დაინყეს - თითქოს მასაც იმდამინდელი სტრესი არ ჰყოფინს, რომ აღარ დაგუბამოთ... და ამახაც ვუჩუქდებით!

ფოტოგრაფი ბრეგვაძე - ნინო გიორგობიანი ნათესავიაო - გაჰკვივიან მველელთა სექტის თითლიბაზები და ავინყდებთ, რომ ნათესაობა დანაშაული არაა!

არადა, მაინც არაფერი არ იცვლება. ნაცხონდერთა იდეოლოგიის მძევლებად ვართ ქცეულნი და თავის დაღწევაც აღარ გვინდა.

თავის მართლების რეჟიმში ვცდილობთ დარჩენას და მართლა კრიმინალებს, ოპოზიციის ლიდერობას „ვეუბრავებთ“ დღითიდღე...

შორს წავიდა მეც. მოკლედ გეტყვი: რამდენიმე დაზარალებულს შორის ფოტოგრაფი იაკობ ბრეგვაძე ერთ-ერთი დაზარალებულია!

დაზარალებულია ფეხბურთელის მეგობარიც გუკა ამირხანაშვილიც! დაზარალებულია იმდღევანდელი იუბილარი გოგონაც!

დაზარალებულია ქართველი საზოგადოებელი!

ფეხბურთელი გიორგი შაქარაშვილი კი დაზარალებული კი არა, გარდაცვლილია! მეტიც: დევნის და ბუღინგის შედეგადაა გარდაცვლილი! გვარამიები, კუბრაგები, კაპანაძეები და მათი ჯიშის კი, უბრალოდ - ნაგვები არიან!

„ოცნებას“ ვინმესთან კოალიცია არ სჭირდება, ამ რეიტინგით მთავრობის დაკომპლექტებას მარტოს მოახერხებს!

დღეს ქართული პოლიტიკური ისტებლიშმენტი აქტიურად განიხილავს საკითხს, პარლამენტში მოხვედრის შემთხვევაში ვისთან შექმნის კოალიციას და ვისთან არ ითანამშრომლებს. ყველაზე ტრენდული ვარიანტი - არა ნაცებთან და არა ქოცებთან, რაც ნიშნავს, რომ ამ ორ ძალასთან თანამშრომლობა ამ ეტაპზე მათთვის მომგებიანი არ არის.

რეალურად, პარლამენტში მოხვედრის შემთხვევაში, ალბათ, ასეთი თანამშრომლობა შედეგება, მაგრამ არჩევნებამდე ცალკეულ პარტიებს სურთ, ნაცებისა და ქოცებისგან დამოუკიდებლობის იმიჯი მოირგონ. ვინ ვისთან დაჯგუფდება არჩევნების შემდგომ?

ანალიტიკოსი დავით ზარდიაშვილი აცხადებს, რომ ვინ ვისთან შევა კოალიციაში პარლამენტში მოხვედრის შემდეგ, ეს ოპოზიციური პარტი, პროპაგანდაა. ისინი გვაჩვენებენ იმ აზრს, თითქოს მომავალ პარლამენტში გადაამწყვეტი უმრავლესობა არავის ექნება, არც ერთ პარტიას, და კოალიციების შექმნა გახდება საჭირო. დავით ზარდიაშვილის განმარტებით, კოალიციები იმ დროს იქმნება, როცა არცერთ პარტიას დამოუკიდებლად უმრავლესობა არ ჰყავს პარლამენტში. ასეთ დროს, სულ ცოტა, 76 მანდატი თუ არ გაქვს, ვერ შექმნი მთავრობას. იძულებული ხარ, მთავრობისთვის ნდობის გამოსაცხადებლად რომელიმე სხვა პარტიას შეეკრა. ის სხვა პარტია კი თავის ადგილს მოგთხოვს მთავრობაში და გეტყვის, ერთი მი-

ნისტრი ჩემი უნდა იყოსო. კოალიციაც აქედან გამომდინარე იკვრება.

„ნაცებს უნდათ, შეგვაჩვიონ ამ აზრს, თითქოს კოალიცია გარდაუვალია. სინამდვილეში, ეს ტყუილია. თანაც, კამათობენ კოალიციური მთავრობა სჯობს, თუ ერთპარტიული. რასაკვირველია, ერთპარტიული სჯობს, რადგან ერთპარტიული უფრო მყარი და სტაბილურია. საერთოდ, საპარლამენტო წყობა საკმაოდ არასტაბილურია იმ თვალსაზრისით, თუ რომელიმე დომინანტი პარტია არ არის ქვეყანაში, მაშინ ძალიან ხშირია ხელისუფლებათა ცვლა, არასტაბილური ვითარება და პოლიტიკური კრიზისები. ეს ჩვენ ნანახი გვაქვს, კოალიციური მთავრობა იყო „ქართული ოცნება“ 2012 წელს, არჩევნები რომ მოიგეს, იმ წელს. სანამ ბიძინა იყო დომინანტი, ყველაფერი ნორმალურად იყო, ბიძინა რომ წავიდა, აიჭრა სიტუაცია და კოალიცია, საბოლოო ჯამში, დაიშალა. იქ იყო ერთმანეთის მიმართ ინტრიგების ხლართვა, რესპუბლიკელებსა და „ოცნებას“ შორის „თავისუფალ დემოკრატიებსა“ და „ოცნებას“ შორის არაფანსალი ურთიერთობა ჩამოყალიბდა. კოალიციების შექმნას გაცილებით დიდი პოლიტიკური კულტურა სჭირდება, უნდა შეძლო, სხვა პარტიებთან საერთო ენა გამოახსო. ჩვენს პირობებში კი ეს გამოირიცხება, ნაცებთან ვინ გამოახვს საერთო ენას!“ - კითხულობს დავით ზარდიაშვილი.

მისი აზრით, ქოცებს სულაც არ სჭირდებათ ვინმესთან კოალიცია. თუ ვინმეს აიკიდებენ ზედმეტ ბარგად, თორემ ქოცებს რა რეიტინგიც აქვთ, რა რესურსის და ნდობის მანდატის მოპოვებაც შეუძლიათ, ამას მარტოს მოახერხებენ. რომელი პარტიაა, რომელიც „ოცნებას“ შეუამხანაგდება და ხმებს შეჰმატებს? ასეთი არ იკვეთება. უბრალოდ, შეიძლება ლაპარაკი ტრადიციულ კონფიგურაციაზე - გია გაჩეჩილაძე თავისი „მწვანეთა პარტიით“ და სხვა.

„კოალიციას ნაკლებად ველოდები, ეს ფეიკია. ნათელაშვილის ფანჩატურში ვინც არიან, მათი კოალიცია შეიძლება ეფემერული იყოს. რომც მოიგონ არჩევნები, ეგრევე დაიშლებიან, დღესვე ვერ თანხმდებიან კანდიდატებზე, ბურჯანაძე იტყვის, პუტინთან უნდა წავიდე მოსალაპარაკებლადო და იმწუთს დაიშლება კოალიცია. როგორ შეიძლება, პრორუს ბურჯანაძეს და ბოკერიას ჰყავდეთ ერთი და იგივე კანდიდატი საგარეო საქმეთა მინისტრის პოსტზე? ეს წარმოუდგენელია. თუ ასეთი რამ მოხდა, ორივე გამყიდველი ყოფილა საკუთარი პრინციპებისა, გუბაზ სანიკიძის მსგავსად, რომელიც საკუთარ თავს ღალატობს...“

ესაუბრა მანანა ნოზაძე

ანკე დენ ულენი: საქართველოს განათლების სისტემა ნარკაბებით გაუმკლავდა

იმ გლობალურ გამოწვევას, რომლის წინაშე ამაჟამად მთელი მსოფლიო დგას

ინტერვიუ Microsoft-ის ცენტრალური და აღმოსავლეთ ევროპის გენერალურ მენეჯერთან ანკე დენ ულენთან

- რომორ შეფასებით Microsoft-სა და საქართველოს შორის არსებულ თანამშრომლობას?

- მინდა აღვნიშნო, რომ Microsoft-სა და საქართველოს უკვე მრავალწლიანი თანამშრომლობა აკავშირებს. მოხარული ვარ, რომ სწორედ ჩვენ გავხდით საქართველოს წამყვანი პარტნიორი ქვეყნის განათლების განვითარებაში და ჩვენი წვლილი შევიტანეთ მოსწავლეებისა და სტუდენტების მიზნების მიღწევაში.

ყოველთვის სასიამოვნოა ისეთ ქვეყნებთან თანამშრომლობა, რომლებიც მუდამ მზად არიან ციფრული ტრანსფორმაციისთვის. საქართველომ გააცნობიერა, რომ წარმატების მთავარი ფაქტორი მოსახლეობაში სამომავლო უნარების განვითარებაა. ჩვენ 21-ე საუკუნეში ცვალებადი სამყაროს ნაწილი ვართ, სადაც ტექნიკური უნარები და გამჭვირავი ცოდნა ძალზე მნიშვნელოვან როლს ასრულებს ქვეყნის განვითარებაში და უნდა ითქვას, რომ ამ კუთხით საქართველოს ძალიან სწორი მიდგომა და სტრატეგია აქვს შემუშავებული. განათლების მართვის საინფორმაციო სისტემასთან თანამშრომლობის ფარგლებში, ჩვენ უმოკლეს დროში დავასრულეთ უამრავი წარმატებული პროექტი. მინდა ხაზი გავუსვა Microsoft Teams-ის ლოკალიზაციას, მასწავლებლებისთვის დაინერგა უამრავი ონლაინ კურსი და საგანმანათლებლო პლატფორმა, Microsoft Teams-ის ჯგუფებში ინტეგრირდა ინტერაქტიული ქართულენოვანი ჩეტ-ბოტი და Teams პროგრამაში დამატდა ციფრული ბიბლიოთეკა www.el.ge.

ეს არის იმ პროექტების ჩამონათვალი, რომლებიც განხორციელდა ბოლო რამდენიმე თვის განმავლობაში და მინდა მოგახსენოთ, რომ ახალ სასწავლო წელთან ერთად, განხორციელდება უამრავი სხვა საინტერესო სიახლე. ჩვენ ბედნიერები და მოტივირებული ვართ, როდესაც ვხედავთ, თუ როგორ უწყობს ხელს ჩვენი ერთობლივი ძალისხმევა ჩვენს მომავალ თაობას მეტი მიღწევაში.

- როგორ შეაფასებდით პანდემიის დროს საქართველოში Microsoft-ის პროდუქტების დის-

ტანციური სწავლების დანერგვას კერძოდ, Microsoft Teams-ის?

- ტრადიციული განათლებიდან დისტანციურ სწავლებაზე ვეფერებოდით გადასვლა სწორედ ციფრული გარემოს შედეგია, რომლის მთავარი ინიციატორი საქართველოს განათლების, მეცნიერების, კულტურისა და სპორტის სამინისტრო იყო. ეს ფაქტი კიდევ ერთხელ ხაზს უსვამს ციფრული ტრანსფორმაციის მნიშვნელობას. ზოგადად ციფრული ტრანსფორმაცია თავისთავად საკმაოდ რთული პროცესია, რომელიც შეიცავს მრავალ მიმართულებას; საჭიროა შეიქმნას შესაბამისი სასწავლო გეგმა, მოხდეს მასწავლებელთა ტექნიკური გადამზადება, სკოლების ინფრასტრუქტურის განახლება, საკლასო ოთახების სწორი აპარატურით აღჭურვა და, რა თქმა უნდა, ამ ყველაფერზე დაყრდნობით სწორი დასკვნების გამოტანა და შემდგომი განვითარება.

მოხარული ვარ, რომ Microsoft Teams-ი და ჩვენი სხვა პროდუქტები მნიშვნელოვან როლს ასრულებენ დისტანციური სწავლების განხორციელებაში. მიუხედავად ამისა, აღსანიშნავია, წლები განმავლობაში განეული უდიდესი შრომა და ძალისხმევა სამინისტროს გუნდის მიერ. Microsoft Teams-ის გარდა, საქართველოს განათლების, მეცნიერების, კულტურისა და სპორტის სამინისტრომ წამოიწყო კიდევ ერთი წარმატებული პროექტი „ტელესკოლა“, რომელიც ესმარება სტუდენტებს თანამედროვე ტექნოლოგიების არქონის შემთხვევაშიც კი მიიღონ ხარისხიანი განათლება.

განათლების მინოდება ყოველგვარი შეფერხების გარეშე და სასწავლო წლის წარმატებით დასრულება, ნიშნავს, რომ საქართველოს განათლების სისტემა წარმატებით გაუმკლავდა იმ გლობალურ გამოწვევას, რომლის წინაშე ამჟამად მთელი მსოფლიო დგას.

- სექტემბრიდან იგეგმება საბილოტე რეჟიმში Minecraft Education Edition-ის ინტეგრირება საქართველოს განათლების სისტემაში... გაქვთ თუ არა გეგმები საქართველოს განათლების, მეცნიერების, კულტურისა და სპორ-

ტის სამინისტროსთან თანამშრომლობის გასაღრმავლებლად?

- საქართველომ, როგორც ყველა სხვა ტექნოლოგიური ინდუსტრიის განვითარებაზე ორიენტირებულმა ქვეყანამ, უნდა შექმნას უნარებზე დაფუძნებული შრომითი ბაზარი და დააკმაყოფილოს თანამედროვე ეკონომიკის მოთხოვნები. ამისთვის საჭიროა ციფრული განათლების უზრუნველყოფა და მიწოდება ახალგაზრდებში ადრეული ასაკიდან.

მინისტრმა ჩვენცელმა, წამოიწყო Minecraft Education Edition-ის განხორციელება და ჩვენ სრულიად მხარს ვუჭერთ ამ ინიციატივას. კომპიუტერული მეცნიერებიდან შერეულ რეალობამდე, Minecraft Education Edition-ი არის ის ინსტრუმენტი, რომელიც არა მხოლოდ უზრუნველყოფს უსაზღვრო შესაძლებლობებს, არამედ ავითარებს თანამშრომლობის, კომუნიკაციის, კრიტიკული აზროვნების და სისტემური აზროვნების უნარებს. ღია სასწავლო გარემო შესაძლებლობას აძლევს სტუდენტებს, თავისუფლად ჩაატარონ ექსპერიმენტები და ამავედროულად მათში წახალისოს შემოქმედებითი თვითგამოხატულება და განვითაროს პრობლემების გადაჭრის უნარები.

საქართველოს განათლების, მეცნიერების, კულტურისა და სპორტის სამინისტროსთან თანამშრომლობით, ჩვენ უკვე დავიწყეთ Minecraft-ის დანერგვა საქართველოს 150 სკოლაში. ზოგადად, თამაშზე დაფუძნებული სწავლება არის ის მიდგომა, რომელიც მნიშვნელოვნად ზრდის მოსწავლეთა ჩართულობას და სასწავლო პროცესს უფრო სახალისო ხდის. ის ასევე სრულყოფილად ჯდება ჰიბრიდული სწავლების მოდელში, რომელიც მინისტრ მიხეილ ჩვენცელის ინიციატივით, საბილოტე რეჟიმში 2020 წლის სექტემბრიდან განხორციელდება. ჰიბრიდული მოდელი იქნება ჩვენი თანამშრომლობის ახალი ეტაპი. შემოიღო, თამაშად განაცხადო, რომ ციფრული განათლების დანერგვის მხრივ, საქართველოს სწორი გზები აქვს აღებული და მას ჰყავს ძლიერი მოკავშირეები, როგორც არა მხოლოდ Microsoft-ი.

მოსკოვი. 2005 წელი, კვლავ იძულებული ვარ, საკუთარი მინის სითბოგამოცლილი, უცხოეთში შევვებო აღდგომის ბრწყინვალე დღესასწაულს. ტკივილითა და შინაგანი განცდის სიმძიმით სულჩაბნელებული მივიკვლევ გზას ერთადერთი ქართული წმინდა გიორგის სახელობის ეკლესიისკენ. არ მეფევა, როგორც სხვა დროს, დღესაც აქ მრავალ ადგილობრივ ქრისტიან მრევლთან ერთად, შთაბეჭდილი იქნება დევნილ მორწმუნეთა რიცხვი აფხაზეთიდან.

მივდივარ მოსვენებადაკარგული, გზადაგზა მივფორი-აქობ, თან მომყვება, ვერ ვიშორებ აფხაზეთში მზაკვრული ხერხებით დატრიალებული სასტიკი ომის ექოს. ცხადად ჩამისმის შიგან ღრმად გამჯდარი, გამაყრუებელი, თითქმის უწყვეტი, რუსული სამხედრო ტექნიკის გრუნის, ავიაციისა და არტილერიის გამანადგურებელი დარტყმებით ცეცხლმოდებული აფხაზეთის (ზემო ლაზეთის), უძველესი კოლხეთის წარმტაცე მინის გმინვა!

სამწუხაროდ, ეს მხარე 1992 წლის 14 აგვისტოს რუსეთის ნაქვებით. და დიდი მცდელობით, აფხაზეთის მიერ ჩატარებული ფარული პროვოკაციით გახდა ჩრ. კავკასიელი ტომებისგან შემდგარი მკვლელი-მძარცველი „ბოევიკების“ სათარემო.

* * *

მივიღო მწარე ფიქრებით დათრგუნვილი და გულის სიღრმეში მატანდა არა მარტო მტერთან პირისპირ უთანასწორო ბრძოლებში დაღუპული ქართველი მამაცი ბიჭები, არამედ საკუთარ სახლებში, ეზოებში, სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულებისას საავადმყოფოებში ჩახოცილი ცნობილი პროფესიონალი ექიმები და სხვა დარგის მუშაკები.

უპატრონოდ დარჩენილ განგმირულთ, სისხლში რომ იყვნენ ჩახრჩობილი, ხშირად, შემთხვევით გზადმიმავალი ადამიანები, ვერ კიდევ ცოცხლად დარჩენილი მეზობლები, მოკეთებები უნებდნენ ჩირისუფლობას; დიდი სიფრთხილით ღამე ჩუმიდ უთხრიდნენ საფლავებს საკუთარ ეზოებში, მაღალ-სართულიანი სახლების სარდაფებში. ბევრი მათგანი პირსისხლიანი მტრის ხელით ნაგვეში და ნანამები იყო. შემაზრუნე სურათის მხილველები ძლივს ახერხებდნენ საფლავების გათხრას, დაღუპულთა ჩასვენებას.

სამწუხაროდ, ნამდვილ სასაფლაოებზე გასვლა და გარდაცვლილთა გაყვანა, გაფანტული, თითქმის შეუწყვეტელი სროლების და საარტილერიო ცეცხლის ხშირი გახსნის შედეგად, შეუძლებელი იყო.

* * *

მშვიდობიანი მოსახლეობა, რომელსაც ჩვენი სამხედრო ძალების ხელმძღვანელობის განკარგულებით, ომის დანაშაულის პირველი დღიდან სანადირო თოფებით კი ჩამოართვეს, ხელშიშველი იყო. მათ მტერი სხვადასხვა შესაძლებლობის გამოყენებით დაუზოგავად იშორებდა თავიდან. განსაკუთრებით არ ინდობდნენ და მიზანმიმართულად ხოცავდნენ იმთ, ვისი სახლ-კარიც მოეწონებოდათ, რადგან ხვალ, ზეგ... გამარჯვების შემთხვევაში, იქ თავად აპირებდნენ ჩასახლებას. ასეთ დროს ოჯახის არცერთ წევრს არ ტოვებდნენ ცოცხალს.

დიას, ვერ უიღბლა ბევრ მშვიდობიან მოსახლეს, მათ შორის დათო ქობულიასაც. მისი საკუთარ ეზოში ჩაცხრილვა, ვფიქრობ, ორი მიზეზით მოხდა: ის მიზანში ამოიღეს, იმიტომ რომ დაეხარბნენ მის მამაპაპულ მდიდარ სახლ-კარს. თვალში ეცათ ქართული სამხედრო ტანსაცმელში გამოწყობილი სპორტული აღნაგობის ახალგაზრდა კაცი, რომელიც უზნის ბიჭებთან ერთად, ყოველდღე მორიგეობდა; სოხუმის საზღვარს იცავდა, რომ აფხაზეთში მოთარეშე დაქორავებულ სხვადასხვა ჯურის „ბოევიკებს“ დედაქალაქში ფეხი არ შემოედგათ.

არავინ იცის, როდის შემოაღწია, ან რამდენი დღე იჯდა ვერაგი ჩუბინი (სნაიპერი) ნიგვზის ხის ტოტზე, რომელიც, სხვა კაკლის ხეებისგან განსხვავებით, არქიტექტურულად მეტად ლამაზად ნაგები ოდა-სახლის წინ შუა მინდორზე იდგა და, როგორც ყოველთვის, ნაყოფით დახუნძლულ-დაბურული შემოდგომის მოსვლას ელოდა. ელოდა პატრონს, რომელიც ყოველ სეზონზე მეგობრებთან ერთად კაკლს ხალისიანად ბერტყავდა. სამწუხაროდ, ამას იყო უკვე მოლოდინი...

* * *

გზას მძიმე ნაბიჯებით მიეყვებოდი დანიშნული მიმართულებით, და აკვირდებულა ვფიქრობდი ქობულიების სახლში დატრიალებულ უბედურებაზე, რასაც წინ უძლოდა მრავალი ბედნიერი წელიწადი.

არაერთხელ ვყოფილვარ ჩემი ახლობლების სტუმარი დათოს მშობლების სიცოცხლეში; კაკლის ბერტყვასაც შევსწრებივარ და ყველას ერთად გაგვიხარია.

* * *

მასწმენს, ახალგაზრდები საქმეს რომ მორჩებოდნენ, ტანსაცმელს გამოიცვლიდნენ, გაღამაზდებოდნენ; მარნის კარს ხმაურით შეაჭრიალებდნენ და უპირველესად მობუხებუყე მაჭრით საცხე ქვევრს დააჭაშნიკებდნენ, საიდანაც იმ ქვევრისკენ გადაინაცვლებდნენ, რომელშიც გასული წლის კამკამა თეთრი ღვინო იდგა; ფრთხილად ახდიდნენ სარქველს და ორშიმითი ამოღებულ ელექსირს ჭიქებში ჩამოსასხამდნენ; სიმღერასაც დააგუნებდნენ: „კახურო ღვინო, ვარ შენი მსმელი, გინდ თეთრი იყო, გინდა ნითელი...“ მძაკცეები თავიდან ბოლომდე ერთსა და იმავე სიმღერას არ ასრულებდნენ, ხმაშენწყობილად გადადიოდნენ ერთი სიმღერიდან მეორეში და სხვადასხვა მისამღერიც მეტად სასიამოვნოდ უღერდა.

დათო ქვევრს ცეკვა-ცეკვით შემოუვლიდა და ყველას აიყოლიებდა. ასე შეწყობილად მხიარულობდნენ და ცხოვრობდნენ სოხუმის ერთ-ერთი უღამაზესი უზნის ნებიერა ბიჭები.

*** * ***
 ხშირად ახალგაზრდები სასიამოვნოდ ახლო მეზობლების ყურადღებას იქცევდნენ, ისინიც არ აყოვნებდნენ; ჭრიალით აღებდნენ ქობულიების ძვირფასი ხისაგან დამზადებულ ჩუქურთმით დამშვენებულ ჭიჭიკარს და მარნისკენ იღებდნენ გეზს. ვერაგი დღეს მოსალხენად აბა, ვის არ ეცალა! ხალისით უერთდებოდნენ მარნის კამპანას შუახნის მამაკაცები და თავისებური ელფერი შეპქონდათ საერთო განწყობაში.

შეკრებილნი, ზოგჯერ ვერ ეტყოდნენ მარნის სივრცეში, ამასობაში, დათოს დედ-მამა მზად იყო, მოეხმოთ სტუმრები ნიგვზის ჩრდილქვეშ, სადაც ყოველთვის საკმაოდ გრძელი, ოთხკუთხა მაგიდა იდგა სკამებით და სახელდახელოდ გამასპინძლებოდნენ კაკლის ბერტყვის დღის სტუმრებს ცხელი ხაჭაპურით, მჭადით, ყველით და ქორფა მწვანილებით.

ჩაბი რეკავენ მნუსრის ზარებში!!!

ასევე, სუფრას ამდიდრებდა თხლად დაჭრილი ღორი, მხარშული ხორცი, ხილი, ეს უკანასკნელი მრავალფეროვანი და ულკეი იყო იმათ მდიდრულად განაშენებულ ეზოში. მოგესვენებათ, ასეთ ატმოსფეროში მოლხენის ჟინი ყველას ყოფინდა და თავშეყრილი გვიანობამდე უხსდნენ სუფრას, თითქმის ამგვარად მეორედებოდა ყოველი წლის შემოდგომაზე – კაკლის მნიფობისას.

* * *

მოზულიების პურმარილიან ოჯახში სხვა უამრავი დღე მეტად სასიამოვნო და შთაბეჭდილი იყო. მაგრამ ომის მძინვარების ჟამმა უღმობლად, მოულოდნელად მოშალა მათი კერა და მოსპო სიცოცხლე, არარაობად აქცია ყველაფერი. ვცდილობდი, მაგრამ ვერ ვიშორებდი ფიქრს დათო ქობულიაზე. მისი დაღუპვის სურათი თვალწინ მედგა და შინაგანი მძიმე განცდებითა და მწარე ფიქრებით დატვირთული მივიკვლევდი გზას...

* * *

ომის დღეებში არაერთხელ შემოგვიარა დათომ სახლში. მოგვიყვა, თუ როგორ გახდა იძულებული უზნის ბიჭებთან ერთად, ჩაეცვა ჯარისკაცის ფარაჯა და საკუთარი სანადირო თოფით დამდგარიყო მშობლიური სოხუმის, თავისივე ეზო-კარის სადარაჯოზე. ის ყოველდღე უთენია გადიდა სამორიგოდ და გვიან ღამე ბრუნდებოდა. რამდენჯერ გაუხდელად მიწოლილა დივანზე და ჩასძინებია. ალბათ, ასე იყო იმ საბედისწერო დღესაც.

* * *

ავბედიტმა გარიჟრაჟმა როცა ინათა, დათო წამოდგა, როგორც ყოველთვის, ჭისკენ წავიდა. ვედრო ჩაუშვა ფერადი კენჭებით ფსკერამოფერადებულ, ნაირფერი ქვებით კედლებამოკირულ და კერამიკის გვიმით ამოზიდულ ჭაში,

რათა როგორც სწევოდა, უზმოზე ერთი ჭიქა ცივი წყალი დაეღია, და რომ კარგად გამოფიზლებულიყო, პეშვით სახეზე შეეშვავა.

სწორედ ამ დროს გაისმა ზედიზედ სროლის ხმა. როგორც ჩანდა, შუა ეზოში მდგარი ნიგვზის ხეს შეფარებულმა პირსისხლიანმა მკვლელმა დაატრიალა ტრაგედია...

* * *

ღამო გვიმსგადაკიდებული დახვდა მეზობლებს. ის უკვე არ სუნთქავდა: წამიერად ნაერთშია მისთვის სიცოცხლე მტრის შაშხანიდან გასროლილ ტყვიას.

ჭაბუკს დაფლეთილი გულმკერდიდან სისხლი სდიოდა, ჭაში იღვრებოდა, და წლების წინ თავისივე ხელით ჭის ფსკერზე ჩაყრილი ნაირფერი ზღვის კენჭებზე ილექებოდა...

ამ უბედურების ცნობამ ჩემამდე ძალიან მალე მოაღწია; რამდენიმე წამში გაჩნდი იქ და ჩადენილი ბოროტების მოწმე გახვდი. პირველად შევიგრძენი, თუ რა მძიმეა ტკივილი, რაც გულის სიღრმეში ატანს. სამწუხაროდ, ის თან გდევს, არასდროს არ განელდება, მთელი ცხოვრება უნდა მიეზიდებოდეს. ეს აზრი უფრო ცხადად გავაცნობიერე, როცა დევნილი გავხდი და საკუთარი კერადაკარგული უცხო ქვეყანაში აღმოვეჩნდი, მაგრამ ამაზე სხვა დროს.

* * *

დულდა სიკვდილი... სიმწრის ცეცხლი მოსდებოდა ქობულიების სახლ-კარს, სადაც თავი მოვიყარეთ დათოს ტრაგედით გამწარებულმა ნათესავებმა, მეზობლებმა, მეგობრებმა, შემთხვევით გამვლევებმა, რომლებმაც არ ვიცოდით, ხვალ, ზეგ... თავადაც რა გველოდა.

სხვა გზა არ იყო. ოჯახის ერთადერთი გვარის გამგრძელებელი დღესვე, შეღამებულზე უნდა დაგვეკრძალა. ისიც, აქვე, ეზოში, რადგან ფიზიკობდნენ მტრის თვითმფრინავები, ქალაქის თავზე და მის შემოგარენში რიგრიგობით ერთმანეთს ცვილდნენ. გამუდმებით იბომბებოდა მიზანში ამოღებული წერტილები, არ წყდებოდა რაკეტების გამანადგურებელი დარტყმები, ცეცხლი ეკიდებოდა საცხოვრებელ სახლებს, იხოცებოდა მშვიდობიანი მოსახლეობა.

* * *

ღამო ოდასახლში უკანასკნელად შეიყვანეს; დივანზე დაასვენეს. დედ-მამის შავ ჩარჩოებში ჩასმული გადიდებული სურათები კედლიდან დაჰყურებდნენ საყვარელ პირმშოს. ასე მეჩვენებოდა, მათი თვალებიდან, თითქოს, მდულარე ცრემლები ჩამოდიოდა და დათოს მკერდზე ეღვრებოდა. მეტად შემზარავი იყო ამ უბედურების ჩემუელი აღქმა, რაც დღემდე მომყვება და ახლაც გაუჩენლებელ შინაგან ტკივილის შეგრძნებას ბადებს ჩემში.

სწორედ ასეთ განწყობაზე ვიყავი ტაძრის გზაზე მარტომარტო მიმავალი. წონასწორობა რომ არ დამკარგვოდა, ვარჩიე, იქვე ბორდირზე ჩამოემჯდარიყავი და სული ცოტათი მომეთქვა. ვცდილობდი, ფიქრის ხვეულებიდან გამოსულიყავი, მაგრამ ამას, კვლავ აფხაზეთში ვგრძნობდი თავს და, ისევე გრძელდებოდა ჩემში ქობულიების ოჯახში დატრიალებული სისხლიანი მკვლელობის ახლებურად გააზრება, შეგრძნება და განცდა. მონოლილ შინაგან სიმძიმელს ვერ ვიმსუბუქებდი.

* * *

სალამო ხანს დათო უკვე თავის ეზოში, შუა მინდორზე, ოდასახლის წინ უსიცოცხლოდ იწვა. იქ, სადაც პატარაობისას ასე უყვარდა ბურთის თამაში.

ახალი „სამოსახლო“ კი მარჯვნივ ტირიფების მოშრიალე ხეივანში ელოდა, სადაც თავისუფალ დროს ასე უყვარდა ქობულიების ოჯახს ერთად ყოფნა და დასვენება.

შებინდებისას, როცა ცოტათი შენელდა სხვადასხვა სახის რუსული იარაღების გრუნის, სწორედ აქ ამოიზარდა დათოს საფლავის ბორცვი.

მასსოვს, მაშინ რაღაც უცნაურმა შიშმა გამგრა: – მტერი, რომელიც სულ უფრო და უფრო გვიახლოვდებოდა, ადრე თუ გვიან სახუმში შემოაღწევდა, მაშინ რა მოელოდა საკუთარ სახლებში ჩაცხრილულთა საფლავებს მათსავე ეზოებში, რომელთა რიცხვი დღითი დღე მატულობდა, როგორც დედაქალაქში, ასევე მთელ აფხაზეთში!!!

ვინ რას მოსთხოვდა უგვანო, ველურ, მოთარეშე მუხანათებს? დამთრგუნველი კითხვებით დაზაფრული ვიდექი, რომელ კითხვებზეც დღემდე არა მაქვს პასუხი, რაც შინაგანად მუდმივად მაშფოთებს და მაფორიაქებს.

* * *

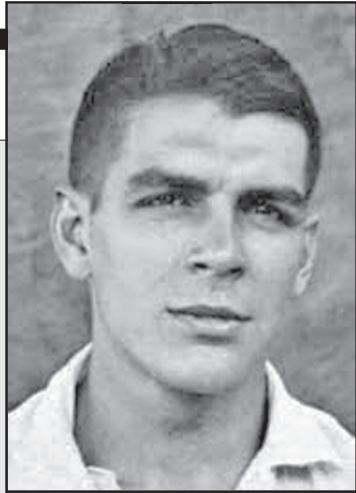
აღმომბ ვცადავ. რამდენჯერმე წამოწევა დამჭირდა, რომ ფეხზე დავმდგარიყავი და ნაბიჯი წინ გადაამეგდა. მძიმედ განვავარძობდი სვლას. კვლავ მთელი არსებით აფხაზეთში ვიყავი.

თვალწინ მედგა „ბოევიკების“ სახლში მოვარდნილი, ნამებით მოკლული, ან ჩუბინის ტყვიით განწირული არაერთი სოხუმელი, რომელთა ნაწილს ძალიან კარგად ვიცნობდი, ბევრთან ვმეგობრობდი კიდევ.

სამწუხაროდ, მხეცური ჟინით შეპყრობილმა ჩრ. კავკასიელმა დაქორავებულმა მკვლევებმა ჩაცხრილეს მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორები, რესპუბლიკის გარეთაც კარგად ცნობილი სპეციალისტები: ბიძინა მგალობლიშვილი, შოთა ჯღამაძე, ასევე, არაერთი ქართველი ექიმი საავადმყოფოებში ჩახოცეს მოვალეობის შესრულებისას.

გულს მითანაღრებდა ქართულენოვანი გაზეთის რედაქტორის ხუტა ახალაიას, აფხაზეთის დამსახურებული ჟურნალისტის გიგლა ძიძიგურის გახსენება.

მტრმა დახვრიტა პოეტი ქალი ეთერ ჯღამაძე-სამხარაძე, რომელიც ქართული პატრიოტული შექაბილით უშიშრად შეეგება შეიარაღებულ ლაჩართა ხროვას.

ვინ იყო პრენსტო ჩე გეგარა?

„...სინამდვილიდან გამოდინარე, ისე უნდა გამოვი-
მუშაოთ თეორია, რომ თეორიიდან გამოდინარე, არ
დავამახინჯოთ სინამდვილე. თეორიამ ისე უნდა ახსნას
სინამდვილე, რომ იგი უცაბედად არ შეცვალოს“.

მ. გეგარა (1964 წ. აგვისტო)

„სამშობლო ან სიკვდილი!“
– თქვა ერთხელ ერნესტო ჩე
გეგარამ. ის თავმჯდომარეა
რევოლუციონერი იყო, საქ-
მეში დაჭვავდა არ სჩვეოდა.
დიდი იდეალები შეპყრობილ-
მა მთელი თავისი ცხოვრება
თავისუფლების საქმეს შესწი-
რა, რაც გულწრფელად სწამდა.
თავის შემდეგ ისეთი სიგვები

დატოვა, რომელ სიგვებშიც
ჩაქსოვილია რევოლუციის იდეა
და სულსკვეთება. ამ მგზნე-
ბარე ადამიანის დაბადების 85-
ე წლისთავთან დაკავშირებით
ერნესტო ჩე გეგარას ხელნა-
წერები იუნესკოს „მსოფლიოს
ხსოვნის პროგრამის“ დოკუმენ-
ტური მემკვიდრეობის რეესტ-
რში შეიტანეს. ამ ნარკვევში

მკითხველი ნახავს ლეგენდა-
რული კომანდანტის ყოვლის
უფრო საგულისხმო გამოხატ-
ვებებს, წერილებისა და დოკ-
უმენტების ნაწილებს.
ხალხის ხსოვნაში ერნესტო
ჩე გეგარას სახე დარჩენილია
როგორც სიჭაბუკისა და რე-
ვოლუციური რომანტიზმის გან-
სახიერება. 39 წლის ასაკში და-

ღუპული ლეგენდარული კომან-
დანტის გრაფიკული ბედი დღე-
საქამომდე აღელვებს ბევრი
ახალგაზრდის გონებასა და
გულს. არცთუ ცოტა დრო კია
გასული, მაგრამ ამ ნათელი
და უცნაური პიროვნების ბი-
ოგრაფიაში ბევრი რამ ამო-
უცნობია: დაიბადა არგენტინა-
ში, იქვე დაამთავრა უნივერ-
სიტეტი, კუბაში ებრძოდა დიქ-
ტატურას, კუბაშივე გახდა მი-
ნისტრი, მერე იბრძოდა კონ-
გოს ჯუნგლებში პატარის ლუ-
უმბას მიმდევართა მხარეს,
დაღუპული კი ბოლივიის მთებ-
ში დაიდუპა. კომანდანტემ თა-
ვის მშობლიურ არგენტინამ-

ღე მიღწევა ვერ შეძლო და
მემობელ ბოლივიაში დაეცა
თავისი იდეალებისა და რწმე-
ნის ერთგული.

ჩეს სახე შთამაგონებელი
წყაროა როგორც რევოლუცი-
ური ჯგუფებისთვის („შავი
პანტერები“), ისე მწერალ-
თათვის. ჩე გეგარა, მავალი-
თად, ხულიო კორტასარის
მოთხრობის („შეერთების“)
„მონაწილეა“, შეხვდებით ჩეს
აგრეთვე ვიქტორ პელეგინის
ერთ-ერთ რომანში („Genera-
tion P“). ჩეს ეძღვნება კან-
მიშელ გენასიას რომანი –
„ერნესტო ჩე საკვირველი
ცხოვრება“. ეს ნარკვევი შედ-
გენილია (გამომცემლობა „ფე-
ნიქსი“) დონის როსტოველი
რუსულენოვანი ჟურნალისგან
ნინო გოგიტიძის მიერ.

პრენსტო ჩე გეგარას ბავშვობა და სიყრდენი

ერნესტო ჩე გეგარა დაიბადა 1928 წლის 14 ივნისს ინ-
ლანდიური წარმოშობის არქიტექტორის ერნესტო გეგარა
ლინის ოჯახში, არგენტინულ ქალაქ როსარიოში. ჩეს დედის
სელია დე ლა სერნა ლა ლიოსის ესპანური ფესვი ჰქონ-
და. შორეული წინაპრისგან, პერუს ვიცე-მეფისგან, პროვინცია
მისიონესში მემკვიდრეობით ერგო პარაგვაიული ჩაის პლან-
ტაციის მფლობელი იყო. თუმცა მალე ოჯახი იძულებული შეიქმნა, რომ გა-
დასულიყო როსარიოში (სიდიდით არგენტინის მეორე ქა-
ლაქია), სადაც იერმა-მათე ჩაის გადამამუშავებელი ფაბრიკა
გახსნა. სწორედ აქ დაიბადა ერნეს-
ტო, რომელსაც პატარაობაში ტეტეს
 („გოჭუნას“) ეძახდნენ. ერნესტოს გარ-
და, ოჯახში იყო კიდევ ოთხი ბავშ-
ვი: სელია, რომერტო, ანა-მარია და
ხუან-მარტინი.

ორი წლის ერნესტოს მრთეფი-
ალორი ასობა დაემართა, რაც მთელი
ცხოვრება თან სდევდა. რათა ბავ-
შვისთვის ჯანმრთელობა აღედგინათ,
ოჯახმა გაყიდა ადგილ-მამული და
კორდოვოში გადავიდა, სადაც მთის
ჰაერი იყო ზღვის დონიდან ორი ათა-
სი მეტრის სიმაღლეზე.

12 წლის ერნესტოს უკვე თანდა-
თან უყალიბდებოდა ხასიათი და მე-
ამბობის სულისკვეთებას ავლენდა.
თუმცა დაუმორჩილებლობასა და
სიჭიუტესთან ერთად დიდი პასუხის-
მგებლობით გამოიჩინებოდა.

როგორც კი ალტა-გრასიაში
თორმეტი წლისამ სწავლა დაამთავ-
რა, ერნესტო სახელმწიფო კოლეჯში მოეწყო.

ჩე გეგარა ამერიკას იმეხნება

1951 წლის 29 დეკემბერს ჩე გეგარა თავის მეგობარ
ალბერტო გრანადოსთან ერთად ძველი მორტოკოლეტი
ამერიკის კონტინენტზე სამოგზაუროდ გაემგზავრა. წინ უამ-
რავი რამ თავგადასავალი და მოულოდნელი შეხვედრა
ელოდა. 1952 წლის 14 ივლისს ერნესტო და გრანადო
ვენესუელურ ქალაქ სან-კრისტობალში ჩავიდნენ, საიდანაც
რამდენსამე დღეში კარაკასში აღმოჩნდნენ. გრანადო იქვე
დარჩა, ადგილობრივ ლაპრაზორიაში გამოჩნდა საშუალო.
ერნესტო კი დაჰპირდა, რომ როგორც კი ექიმის დიპ-
ლომს მიიღებდა, კარაკასში დაბრუნდებოდა.

ჩე გეგარამ არგენტინისკენ გასწია, თუმცა ერთ ცხენებით
მოგზაურ შორეულ ნათესავთან შეხვედრის შემდეგ თავი
ამოყო ამერიკის შეერთებულ შტატებში, სადაც ერთი თვე
დარჩა. 1952 წლის აგვისტოში ახალგაზრდა კაცი ბუე-
ნოს-აირესში დაბრუნდა.

გზად გვატემალისკენ

არგენტინაში დაბრუნებული ერნესტო ამთავრებს უნი-
ვერსიტეტს. პირველი მოგზაურობის შემდეგ, ახალგაზრ-
და კაცი დაგულისყურდა პოლიტიკით და დაიწყო დღიუ-
რის წერა, რისთვისაც თავი აღარ დაუნებებია. ჯარში რომ
არ ემსახურა, ერნესტომ ხელოვნურად გამოიჩინა ასობუ-
რი შეტევა, რის შედეგადაც მართლაც უვარგისად ცნეს
სამხედრო სამსახურისთვის. ექიმ-ქირურგის დიპლომი რომ
მიიღო, ერნესტომ ვენესუელურ ქალაქ კარაკასში წასვლა
გადაწყვიტა ერთ-ერთ ლაპრაზორიაში გრანადოსთან, მაგრამ
მედმა ისინი მხოლოდ 1960 წელს შეხვედრა კუბაში.

ჩე გეგარა ვენესუელაში ლა-პასის გავლით გაემგზავრა.
აქ გაეცნო ადვოკატ რიკარდო როხოს. მასთან ურთიერ-
ობამ, აგრეთვე პრესის არაერთმა შეტყობინებამ, ამე-
რიკის შეერთებული შტატები გვატემალაში შესაჭრელად
ემზადებო, შეცვალა ერნესტოს გადაწყვეტილება. როხოს-
თან ერთად მიდის გვატემალაში.

სწორედ აქ იწყება „ჩე“-ს ისტორია. ამ პატარა შორის-
დებულს ცენტრალური ამერიკის მცხოვრებნი არგენტინ-
ელთაღმის მიმართვისას იყენებდნენ. ცენტრალური ამერიკის
მცხოვრებნი თავდაპირველად უბრალოდ „ჩე“-ს ეძახდნენ
ერნესტოს, მერე უკვე სახელად შეარქვეს „ჩე“. თვითონ
კომანდანტე არა მართო არ შეეწინააღმდეგა, არამედ სულაც
საკუთარ სახელად აქცია ეს შორისდებული, სუყოველ თავის
გმირობას ამ სახელით სჩადიოდა: „ჩემთვის „ჩე“ ყო-
ლის უფრო მნიშვნელოვანი და ყოვლის უფრო ძვირ-
ფასია ჩემს ცხოვრებაში. განა შეიძლება, რომ არ მომ-
წონებოდა? პირიქით, გვარსახელს ბევრად დავამჯობინე
ეს ორასობიანი „ჩე“.

გვატემალაში გზად მიმავალ ერნესტოს ფული შემო-

„სამშობლო
ან სიკვდილი!“
ანა იჭყოლა
პრენსტო ჩე გეგარა
მართლაც გაღმონა
გურამ გობიაშვილმა

აუღდა და მეგობრებთან ერთად პანამაში გაჩერდა, როხომ
კი თავისი გზა განაგრძო გვატემალისკენ. ჩე გეგარას ფულის
შოვნა წიგნების გაყიდვითა და ადგილობრივი ჟურნალის-
თვის მარხუ-პიკეზე რეპორტაჟების წერით მოუხდა. პანა-
მიდან ჩე გეგარა სან-ხოსეში გაემგზავრა, იქიდან კი სან-
სალვადორის გავლით, გვატემალაში ჩავიდა (1953 წლის
24 დეკემბერს).

ჩე „ჩრდილო-ამერიკული შესევა რომ დაიწყო (1954
წლის ივნისში – რედ.), ჩემსავით ახალგაზრდების ჯგუ-
ფის შედგენა ვცადე, რათა იქით შემეტია „ხილიანი“ ავან-
ტიურისტებისთვის, მაგრამ მძიმეა არცვის არ უნდოდა“.
წინააღმდეგობის გამწევი ძალა არ ჩანდა, არმგნის გა-
იძულებულა, რომ გადამდგარიყო და მექსიკის საელ-
ჩოს შეჰკედლებოდა. ჩემ რამდენიმე კუმელთან ერთად
თავმსაფრის ძებნა დაიწყო არგენტინის საელჩოში, რის
შემდეგაც არგენტინის ელჩის ხელშეწყობით მეხიკოში ჩავიდა.
ჩე: „მეჩეჩე გარიყული ვიყავით... ჯიბეში სულ რამ-
დენიმე პესო მგვალ, იმ ფულით ფორტაპარატი ვიყი-
დე და დავიწყე სურათების გადაღება ადგილობრივ პარ-
კებში. სურათების მეჭდვაში ერთი მექსიკელი გვეხმა-
რებოდა, რომელსაც თავისი პატარა ფოტოლაბორატორია
ჰქონდა. დიდი დავიდარაზა და რავადი გვეჩივებოდა,
სანამ დავარწმუნდებოთ მშობლებს, რომ მათ შვილს ფო-
ტოსურათზე ძალზე სასიამოვნო შეხედულება ექნებო-
და და ვარგს იზამდნენ, თუ ცოტადღენ პესოს დაყავდნენ.
ასეთი მუშაობის წყალობით რამდენიმე თვე ვავითანეთ
თავი. მალე ჩვენი საქმე ნელ-ნელა გაჩაღმართდა...“

ერნესტო ქალაქ მეხიკოს მთავარი საავადმყოფოს
ალერგიულ დაავადებათა განყოფილების ექიმი გახდა.
1955 წლის ივნისის ბოლოს ჩესთან ორი კუმელი მივი-
და, ერთ-ერთი ნიკო ლოპესი გამოდგა, რომელსაც ჩე
ჯერ კიდევ გვატემალადან იცნობდა. ეს შეხვედრა ძალიან
მნიშვნელოვანი და ნიშნულად იქცა. ცოტა ხანში ლოპე-
სი ჩეს აცნობს რაულ კასტროს, ორიოდე დღის შემდეგ
კი რაულ კასტრო ჩეს თავის ძმას ფიდელს ახვედრებს.
პირველივე საუბარმა ფიდელ კასტრო და ჩე გეგარა გა-
აფიქსველებიანა და ჩე ფიდელის ისტორიულ წამოწყებათა
მნიშვნელოვანი პროფილიანი მონაწილე გახდა.

ნაწილური ბანაკის დაცემას გეგმავდნენ. არ შეიძლება იმის
თქმა, რომ გლეხები მაინცდამაინც კეთილი თვალით უყუ-
რებდნენ „წვერდაფანჩულ მეამბოხეებს“, თუმცა გამოხდა
ხანი და გლეხები ბატისტას ჯარის დამარბეველთ მიჩე-
ულნი, აჯანყებულთა მეგობრები გახდნენ. ჩე: „ბოლო სოფლის
ყანდარმერისთან მძიმეა რომ დავიწყეთ, როგ-გოგვებს
მთებში ვესხმოდით თავს, ჩვენ ახალ მეგობართაგან ბევრნი
ჩვენს რაზმებს უერთდებოდნენ. მალე გლეხები მიხედნენ,
რომ საჭირო იყო ბატისტას რეჟიმის დამთავრება“.

1957 წლის 14 იანვრისთვის ექსპედიციამ მდინარე მაგ-
დალენას მიაღწია, სადაც რაზმი მცირე ხნით შეჩერდა. აქ
ფიდელის თავდაცობით საეარჯიშო სროლები მოიწყო –
ეს აუცილებელი იყო, რადგან ექსპედიციის ზოგიერთი წევრი
ცხოვრებაში პირველად ისროდა, იმავე დღის საღამო ხანს,
სანამ ლა-პლატას შემოგარენში ვავიდოდით, რაზმი ბო-
ლო სიმაღლის აღემას ცდილობდა. 1957 წლის ბოლოს
თვის აჯანყებულნი ლამქანი სიერა-მანესტრამზე გამაგრდა.

დამოუკიდებლობისთვის ბრძოლის პირველივე დღე-
ებიდან ჯარის წინაშე დიდი პრობლემები იდგა: მკაცრი
წესრიგის დამყარება, მეთაურთა შერჩევა, აგრეთვე მძო-
ლის მარჯვედ წარმართვისთვის შტაბის ჩამოყალიბება.
ჩე: „განვახორციელეთ რამდენიმე მცირე ოპერაცია, მთა-
ვანი ის იყო, რომ ერთ ადგილას დავმანაკდით. მა-
სალა შორიდან მხრებით მოგვემონდა, ასე ავავეთ სახარაზო
და სასარაჯო სახელოვნობები, ელექტროლოგიანი მცირე
საიარაღო ქარხანა, სამკვლელო, ავავეთ აგრეთვე ფურე,
რამდენიმე სკოლა და სალექციო შენობები. ცოტა მოგ-
ვიანებით შევქმენით რადიოსადგური „რადიო რემელ-
დე“ და გამოვეცით პირველი გაზეთი, რომელსაც „ელ
კუმანო ლიბრე“ დავარქვით. ასე და ამრიგად, თანდა-
თან ვიკრებდით ძალას, ხან ერთ ფრონტზე და ხან მე-
ორზე ხელთ ვიგვდებდით შამსანებს. მერე მოხდა მე-
ორე მძიმე პინო-დელ-აგუაში, რომელიც ჩვენი სრული
გამარჯვებით დამთავრდა. მეჭდური სიტყვის უქონლო-
ბის გამო ამ მძიმე დიდი პოლიტიკური რეზონანსი
გამოიჩინა“.

(გაბრიელა მოვავენი ნოვარო)

(მეექვსე გვერდიდან)

ბორძიბებს საზღვარი არ ჰქონდა. მიმდინარეობდა უძველესი დროიდან აქ მოსახლე ქართველური ეთნოსების მიზანმიმართულად ამოყვლა, გენოციდი. განსაკუთრებით ერთდღენ ბავშვებს, ახალგაზრდა თაობას, რათა მშობლიური მიწიდან ალგავათ ქართული გენოფონდი. აფსუა-აფხა-ზებმა ეს მზაკვრული ჩანაფიქრი მრავალი ჯურის „ბოვიკების“ სისხლიანი ხელებით ბოლომდე მიიყვანეს.

მის მწვევე ექო მომაცილებდა და შინაგანი მძიმე განწყობა კიდევ უფრო მიღრმავდებოდა. აფორიაქებული გონს მაშინ მოვედი, როცა მეტრო „კრასნაია კრესნიას“ მიწისქვეშა გადასასვლელში შევედგი ფეხი. როგორც ყოველთვის, იქ მგზავრთა სიმრავლე იგრძნობოდა. ეს მეტად კოლორიტული „მინისქვეშეთი“, როგორც იტყვიან, თავის ამბლუაში იყო. ენ. „ქუჩის მუსიკოსები“ და მხატვრები ძალიან თავისებურად, თითქმის ხელოვნების დონეზე, მშვენივრად ართმევდნენ თავს თავიანთ შთაგონებას – გამველელ-გამომველეთ სთავაზობდნენ თეატრალიზებულ სანახაობებს.

მხატვრები გამონევეაზე იყვნენ: „გინდათ დაგახატოს ისტორიისთვის? – მობრძანდით“ – ასეთი სიტყვებით მოგვმართავდნენ ისინი ყველას. მუსიკოსები კი სასიამოვნო, მრავალფეროვანი ჰანგებით ავსებდნენ აქაურობას.

არც მეტი, არც ნაკლები – მთელი მიწისქვეშა გადასასვლელი თეატრალური, ვოკალური და სახვითი ხელოვნების სივრცედ იყო გადაქცეული.

საკმაოდ რთულ სცენარში მეტად ორიგინალური, იშვიათი ელფერი და შინაარსი შექმნიდა ახალგაზრდების ჯგუფს, ენ. „ხაზინადრებს“, რომლებიც მეტად აქტიურობდნენ – ხელგანვიღებებს „კეპკა-ყულაბა“ ეჭირათ ხელში და სიცილის მომგვრელი მიხრა-მოხრით, უცნაური სტილითა და მანერებით ცდილობდნენ, არტისტული ყოფილიყვნენ, რათა გამველეთა ყურადღება მიექციათ, მოეხიბლათ ისინი და მათგან მეტი წყალობა მიეღოთ.

ისინი ერთგვარ ტრიუკებსაც მიმართავდნენ, რაც კარგად გამოსდიოდათ და გულმონყაულ მგზავრებს იზიდავდნენ, ბევრი მათგანი ჩხრიალით უშვებდა მონეტებს „კეპკა-ყულაბაში“. იყვნენ ისეთებიც, რომლებიც მომდიმარნი და სიცლი-მორეულინი ქალადის კუპიურებსაც კი ჩაუფენდნენ „კეპკა-ში“.

ყველაფერ ამას, როგორც სხვა დროს, აქ მოხვედრისას, ჩუმად კედელს მიყრდნობილი დიდი გულისყურით ვადევნებდი თვალს. არ ვიცი, რამდენ ხანს ვიქნებოდი ასე, რომ „ხაზინადარი“ ჩემ წინ კლოუნის გამომეტყველებით თავისი „შაპკით“ არ შეჩერებულიყო.

ის თავისებური ღრმა თავის დაკვრითა და წარბების შეთამაშებით მომადგა. მართალი გითხრათ, მეც ველოდი ამ წუთს. მზად მქონდა, „პორტმონდიდან“ წინასწარ ამოღებულ ხელისგულით გამთბარი ხურდები, რაც მორიდებულად გავიღე „მინისქვეშეთში“ გამართულ თეატრალიზირებულ, საკმაოდ სასიამოვნოდ აღსაქმელი ღონისძიებისთვის, რამაც მცირედი დროით მომწყვიტა უბედურებადატრიალებულ მშობლიურ კუთხეზე სევდიან ფიქრს.

სანამ მეორე „ხაზინადარი“ აინყვეტდა და ჩემამდე მოვიდოდა, იმ ატმოსფეროსთვის შესაფერისი რევერანსით, დაეტოვე იტაურობა და, თითქმის სირბილით გამოვალნიე გარეთ და, იქვე, ახლო „ბოლშაია გრუზინსკაიას“ ქუჩაზე გავედი, რომელიც აუცილებლად ქართულ ტაძრამდე მიმიყვანდა, თუ იმის აღმართს ავუყვებოდი, მაგრამ, როგორც ყოველთვის, აქ, ახლომახლო მოხვედრისას, ჩვევას ვერ ვულატი და დიდი შოთა რუსთაველის მოედნისკენ გადავუხვიე, სადაც სხვა წლებშიც ვყოფილვარ და სიამაყის გრძნობით ადღესილვარ. ეს სივრცე, რასაც რუსთაველის ბიუსტი ამშვენებს, მეტად შთამაგონებელია და სიმშვიდისმომგვრელი.

დღეს, დევნილობის უკუღმართ ჟამს, ბიუსტის სახით შოთა რუსთაველის ხატებასთან თვალის შევლებას სულ სხვა ფსიქოლოგიური დატვირთვა ჰქონდა ჩემთვის – შინაგანი მწარე განწყობებისა და ღრმა ტკივილიანი ემოციებისგან უნდა განვეტვირთე...

ბაღის გრძელ სკამზე ჩამოვჯექი, მოგონებით წარსულში გადავხედი. როგორც იტყვიან, ხელისგულივით თვალწინ გადაიმუშალა საქართველოს მთა-ბარი, ჩვენი ქვეყნის ულამაზესი კუთხე-ალაგი, რომელთა ღონისძიებები ადგილები, ფეხით მომივლია წლების წინ ქართული ზეპირსიტყვიერების ექსპედიციებში, ტურისტულ ლაშქრობებსა და ალპინისტებში მონაწილეობისას.

ოცნებებს ავეყვი, გონებით მოვიარე მონატრებული გულით მონაფერი, წითელი ყაყაჩებით მოჩითული უფლისციხის ძირას გაშლილი მინდორ-ველი, ხევსურული ალპური ხეობები, ხევსუგები... ქართული ხუროთმოძღვრებით ნაქარგი ტაძრები და ციხე-სიმაგრეები.

შინაგანი სიმძიმით ცოტათი დავძლიე, მაგრამ სახვალის საიმედო განწყობა არ მომცემია; კვლავ წუთიერად აღდგა ჩემში აფხაზეთი – გადამწვარი ქართული სახლ-კარები, ბოლომდე ტანჯვა-წამებით ამოხოცილი ქართველობა. ტკივილს კიდევ უფრო მიმძაფრებდა დიდი გალაკტიონის პოეტური სტრიქონი: „დავდივარ... ვწუხვარ და მენანება!“

პარბა ხანს ვიჯექი გონებააფორიაქებული და სევდამოცული. ვგრძნობდი, რომ ჩემთვის მეტად გულმისაველ სივრცეში ვერ ვყოფილობდი სიმშვიდეს. მძიმედ წამოვდექი. ნაბიჯი წინ გადავდე და შოთას ბიუსტთან შეჩერდი. ახლაც, როგორც ყოველ მოსვლისას, გულის კარნახით, ჩემებური რიტუალი უნდა შემესრულებინა; ფრთხილად ამოვიღე ჩანთიდან თეთრი ვარდი და ქვაში გასხეულებული მსოფლიო მნიშვნელობის სიამაყის სამხრეებზე დავაფურცლე, რამაც შინაგანი იდუმალი სიამე მაგრძნობინა.

ამასობაში მზე ჰორიზონტს უახლოვდებოდა, გზას დავადექი: „ბოლშაია გრუზინსკაიას“ ქუჩას ავუყვი, წმინდა გიორგის სახელობის ეკლესიისკენ, სადაც ადგილობრივ ქართველ მრევლთან ერთად, უკვე კარგახანია თავს ვიყრიდით დევნილები აფხაზეთიდან.

სავალი რამდენიმე წუთში გავლიე და აი, უკვე წმინდა ტაძარში ვარ. სხვა მორწმუნეების მსგავსად, მეც ვიყიდე სანთლები და ავანთე; შავთავსაფრიან ქალს გვერდით ამოვუდექი. უცებ ჩემს მხესიერებაში ნათელხილვასავით აღდგა ბავშვობის სახლი სამეგრელოში. თვალწინ დამიდგა ალდგომის ღამე, როცა მთელ სოფელს სიხარულით თავზე დავგვთენდებოდა ხოლმე...

სამწუხაროდ, ეს იყო წინააღმდეგობა. დღეს კი არის სულ სხვანაირად, სიმშვიდე დრომ თან წაიღო... ჩემი ცხოვრების გზაზე მუქმა ფერებმა იძალა. ომმა, რომლის ექოც თან მდევს, არ მასვენებს. დღემდე ვერ ვიშუშებ გულში გაჩენილ ჭრილობებს...

რამდენჯერმე ადგილი გადავინაცვლე და, ბოლოს მოძღვართან ახლოს შევჩერდი. ვგრძნობდი, მლოცველი ჩემთვის შეუცნობი განცდითა და საფიქრალით იყვნენ დატვირთული. ისინი ანთებული სანთლებით ხელში, თავისთვის, ჩუმად, ტუჩების თავისებური ცმაცუნით წარმოთქვამდნენ სათქმელს. დროდრო პირჯვარს იწერდნენ და გარინდულეზი ელოდნენ დიდი ზეიმის დაწყებას.

მეც მოვიტანე წმინდა ტაძარში ჩემი გულისთქმა – ჩურჩულით ვიმორებდი ჩემი უბნის ქართველი და აფხაზი ბიჭების სახელებს: ზურაბი, ასთამური, მერაბი, რენატი, ზაზა, დაური... და რიგრიგობით ვანთებდი კელაპტრებს მათი სულის მოსახსენებლად.

ჩემი რეკავენ მწუხრის ზარები!!!

საბლდგომო ლიტურგიის დაწყებამდე კიდევ რამდენიმე საათი რჩებოდა. აფხაზეთიდან დევნილი მრევლი ეკლესიის დარბაზიდან ეზოში გამოვიდა, ნაცნობებმა ერთმანეთი მოვიკითხეთ. უცნობებს გავეცანი და მალე კავშირში შევიდი.

სამწუხაროდ, აფხაზეთში ომით მოტანილი უბედურების იქით ჩვენი საუბარი არ წასულა; გადავწყვიტეთ, რომ ალდგომის განთიადს ტაძრის გუმბათქვეშ შევხვედროდით.

მალე ყველანი დაუბრუნდნენ ეკლესიის დარბაზს. მე, რატომღაც, რამდენიმე წუთით განმარტოება ვარჩიე.

შეღამების ჟამს დაჰკრა. კვლავ მოგონებებმა და ფიქრებმა გამიტაცეს. ვხედავდი, რომ ვარსკვლავები ცის კაბადონზე ნელ-ნელა იწყებდნენ ნათებას. შუქით ივსებოდა ცის თალი... ასე მეჩვენებოდა, რომ სინათლე ჩანჩქერივით მიწაზე იღვრებოდა და ირგვლივ უჩვეულოდ იფრქეოდა...

ვიგრძენი, რომ ეს იყო ჩემი სულის შემქმნელი წუთიერი ნეტარება ღვთიური დღესასწაულის მოლოდინში, რამაც მიბძმა და შემაბრუნა ტაძარში, სადაც დევნილ მორწმუნეთა შორის ადგილი დავიკავე.

შემოვიღებ ალდგომის ღამე. დაიწყო დიდი ლიტურგია... ნეტარებისა და სიხარულის ზეიმი... „ქრისტე აღსდგა“,

„ქრისტე აღსდგა“ – „ქეშმარიტად“, „ქეშმარიტად“... აღმაფრენი სიტყვები ავსებდა ტაძარს.

ალდგომის განთიადის ამონათებას აქ შეეგებნენ ეკლესიის მსახურები და მრევლი. ყველას ხვდა თავისი წილი სიხარული, მიეცათ იმედი და კიდევ უფრო განუმტკიცდათ ხვალის დღის რწმენა.

მრევლმა ნელ-ნელა დაიწყო დაშლა. მეც დავტოვე ქრისტიანული სიუჟეტებით შთამაგონებლად მოხატული წმინდა გიორგის ტაძრის კედლები და კმაყოფილებით იმ ქუჩის დაღმართზე დავეშვი, რომელმაც ამას წინათ ეკლესიამდე მომიყვანა.

მძაბრძლი. ხმაურიან „კრასნაია პრესნიას“ მეტროს მოვერიდე, სადაც, ალბათ, უკვე თავს იყრიდნენ სხვადასხვა პროფესიის „შოუმენები“, რათა თეატრალიზებული სანახაობის ახალი, ორიგინალური პროგრამით გაეკვირვებინათ მგზავრები, და მეტრო „ბარიკადნიასკენ“ განვგრძე გზა, სადაც ყოველთვის მრავლად იყო შემომსვლელ-გამომსვლელი და მომლოდინენი, მაგრამ უხმაურო და უშფოთველი მეჩვენებოდა აქაურობა. სიმშვიდში კი, ადვილად შევდიოდი ფიქრის დაღმარინებებში ავკარგის გააზრებასაც კარგად ვახსენებდი.

არ გაიკვირვოთ, თუ ვიტყვი, რომ დევნილობის პირველი დღეებიდან მოსკოვის ნებისმიერ უმშვენიერეს მეტროსადგურში ჩავდიოდი არა მარტო მათ, როცა სადმე წასასვლელი ვიყავი, არამედ ხშირად, როცა ცუდ გუნებაზე ვიდექი, რადგან ასე მეჩვენებოდა, თითქოს, დაკარგული ცხოვრების რიტმს და მაჯისცემას ვუერთდებოდი...

ღიბს, როგორც ზემოთ აღვნიშნე, კვლავ ფიქრს მივეცი თავი და, ჩემში ისევ აფხაზეთის ჭირისუფალი ალმოვანინე. თვალწინ მედგა სოხუმელი დათო ქობულიას და სხვათა მრავალთა ოჯახებში დატრიალებული ტრაგედია, რომლებზევდაც ზემოთ ძალიან მოკლედ მოგიხსენებ. კვლავ გულს მითელავდა საკუთარ სახლებში, ეზოებში დაკრძალულთა საფლავების ბედი...

მიუხედავად იმისა, ტაძრიდან სააღდგომო დღესასწაულის საზეიმო, ნეტარების განწყობა გამომყვა, ვერ ვიშორებდი შინაგან წუხილსა და ვაებას.

ომის ექო ყურში დამთრგუნველად ჩამვიოდა და შინაგან განგაშს ინვევდა ჩემში.

ღმის ალდგომამ! ღვთაებრივი დღესასწაული! ბავშვობიდან ქვეშეცნულად ვგრძნობ და აღვიქვამ მის იდუმალებას და სიდიადეს... ყოველ ჯერზე მის მოსვლას დიდი მოლოდინი მოაქვს და იმედებით მავსებს... ასეა დღესაც, თუმცა, ვარ მშობლიურ კუთხედაკარგული და კერაჩამქრალი... სწორედ ჩემნიარ გასაჭირში მყოფთა მისამართით უთქვამს დიდ ესპანელ პოეტს და ჰუმანისტ რაფელ ალბერტის: – „დევნილი კაცის ყველა საათი მარადისობის ტოლია თითქმის“.

ღიბს, ვარ დევნილი, და ჩემში უწყვეტად რეკავენ მწუხრის ზარები!!!... მძიმეა, ასე განვლო წუთისოფელი...

P.S. ხვალ ალდგომის პირველი ორშაბათია. წავალ და მოვინახულებ დონის მონასტერსა და „ყოვლადწმინდათა“ ეკლესიას. ორივე ტაძარში შიგნით და გარეთაც – ეზოში, განისვენებენ პირველი ქართველი ლტოლვილები რუსეთში.

მისაკებს მოვყავი უცხო მიწაზე საუკუნეგამოვილი განსვენებულთა საფლავებს, რომელთა ნაწილი, სამწუხაროდ, მოშლილია და ალდგენას მოითხოვს.

მოვალ, ამ წმინდა ადგილებს მოვივლი. მოკრძალებით ავანთებ სანთლებს მათ მოსახსენებლად და მუხლმოდრეკილი დაველოდები, კელაპტრები სანამ არ ჩამოიღვენთებინა... აქ, ძალაუნებურად, დიდი გულისტკივილით განვავარძობ სევდაგანოილი ფიქრს აფხაზეთში მოთარევე სხვადასხვა ჯურის მკვლელ-მძარცველების მიერ ამოხოცილი ქართველების გაბნეულ საფლავებზე და კვლავ მათი ჭირისუფლად ვრჩები.

...და თუ მიიღბა და ოდესმე მშობლიურ კუთხეში მოვხვდი, უპირველესად დათო ქობულიას საფლავს მოვიძიებ...

ღონა კოლხი – დოდო ნარბანი 30.06.2020 გელ: 558 340 771

სუს-ი ოკუპანტების მიერ 21 წლის ტატო ზარქუას დაკავების ფაქტს ადასტურებს

სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურში ადასტურებენ, რომ ტატო ზარქუა ოკუპირებულ აფხაზეთში წინასწარი დაკავების იზოლატორში იმყოფება.

სუს-ის ინფორმაციით, ამოქმედებულია ცხელი ხაზი და საქმის კურსშია ევროკავშირის სადამკვირვებლო მისია საქართველოში.

დაკავებულის ნათესავების ინფორმაციით, ტატო ზარქუა 3 ივლისს საოკუპაციო რეჟიმმა დააკავა. მათი თქმით, ოჯახს დაუკავშირდნენ გალის წინასწარი დაკავების იზოლატორიდან და უთხრეს, რომ ტატო ზარქუა დაკავებულია ე.წ. საზღვრის უკანონო კვეთის დროს.

დაფასება

ლევან კობიაშვილი გერმანიის გამოარჩიეს

ლევან კობიაშვილი გამოცემა footballski.fr-მა იმ აღმოსავლეთ-ევროპულ ფეხბურთელთა სიმბოლურ ნაკრებში დაასახელა, რომლებსაც გერმანიის ბუნდესლიგაში ყველაზე წარმატებული კარიერა ჰქონდა.

საინტერესო ისაა, რომ ლევან კობიაშვილი გერმანული კარიერის დროს (ფრაიბურგი, შალკე, ჰერტა) მარცხენა მცველად და ნახევარმცველად, ასევე საყრდენ და ცენტრალურ ნახევარმცველად თამაშობდა, ის კი ცენტრალური მცველის პოზიციაზე დაასახელეს, ხოლო სიმბოლური ნაკრები 4-4-2 სათამაშო სქემით შეადგინეს.

სიმბოლური ნაკრები
მეკარე: გაბორ კირალი (უნგრეთი)
მცველები: ჰასან სალიჰამიჯიჩი (ბოსნია), რობერტ კოვაჩი (ხორვატეთი), ლევან კობიაშვილი (საქართველო), დავიდ ალაბა (ავსტრია).
ნახევარმცველები: იაკუბ ბლასჩიკოვსკი (პოლონეთი), ნიკო კოვაჩი (ხორვატეთი), პალ დარდაი (უნგრეთი), ზევზდან მისიმოვიჩი (ბოსნია).

თავდამსხმელები: კრასიმირ ბალაკოვი (ბულგარეთი), რობერტ ლევანდოვსკი (პოლონეთი).

მწვრთნელი: ერნსტ ჰაპელი (ავსტრია).

ფრანგულმა გამოცემამ ქართველი ფეხბურთელი, რომელიც თამაშების რაოდენობით გერმანიის ბუნდესლიგის ერთ-ერთი რეკორდსმენია (351 მატჩში 33 გოლი), ასე დაახასიათა: „ის მშვენიერად იმპროვიზირებს, გიორგი ქინქლაძისა და თემურ ქეცბაიას შემდგომი თაობის ფეხბურთელია. ლევან კობიაშვილი 20 წლისა არ იყო, რო-

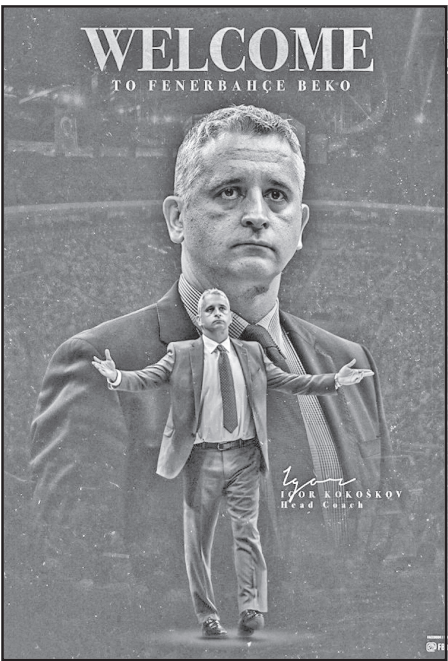
დესაც ფრაიბურგში ჩაირიცხა. უნივერსალი მცველი, რომელიც თბილისის დინამოსთან ერთად მანამდე საქართველოს ჩემპიონი სამჯერ გახდა, თამაშობდა დაცეშიც და ნახევარდაცეშიც. მან მრავალი გადამწყვეტი გოლი გაიტანა ფრაიბურგში, რომელიც 2000-იან წლებში პატარა ქართული კოლონია გახდა, სადაც ასევე თამაშობდნენ მისი მეგობრები ალექსანდრე იაშვილი და ლევან ცქიტიშვილი“, - წერს გამოცემა.

სიმბოლურ ნაკრებში კობიაშვილის გასწვრივ შალკე წერია, ანუ საუკეთესოში ამ კლუბში თამაშის გამო მოახვედრეს: „ფრაიბურგში გატარებული 5 წლის შემდეგ კობიაშვილი შალკეს შეუერთდა, სადაც მოიპოვა გერმანიის თასი და მონაწილეობდა რამდენიმე ევროპულ კამპანიაში, მათ შორის უეფას თასის ნახევარფინალში. დაბოლოს, მან კარიერა ბერლინის ჰერტაში 2014 წელს დაასრულა გუნდში გატარებული 5 სეზონის შემდეგ. კობიაშვილი იყო პირველი ქართველი მოთამაშე, რომელმაც ეროვნულ გუნდში 100 მატჩი ჩაატარა. 2015 წლიდან არის საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის პრეზიდენტი“.

საინტერესო დეტალი - სიმბოლურ ნაკრებში არ არის ბევრი ცნობილი მოთამაშე. მაგალითად, უკრაინის ნაკრების ყოფილი კაპიტანი ანატოლი ტიმოშჩუკი, რომელიც მიუნხენის ბაიერში წლების განმავლობაში წარმატებით თამაშობდა და ასევე სომხეთის ნაკრების კაპიტანი ჰენრიხ მხითარაიანი, რომელიც დორტმუნდის ბორუსიდან ლონდონის არსენალში გადავიდა.

გიორგი შოთაძე

ახალი გამოწვევა

იგორ კოკოშკოვი - თურქულ ბრანდში

სტამბოლის „ფენერბახჩემ“ ოფიციალურად დაადასტურა იგორ კოკოშკოვის მთავარი მწვრთნელის პოსტზე დანიშვნა. სერბმა სპეციალისტმა თურქულ ბრანდთან 3-წლიანი კონტრაქტი გააფორმა და საქმიანობას მალე შეუდგება.

იგორი პარალელურად სერბეთის ნაკრებშიც იმუშავეს. მოგეხსენებათ, კოკოშკოვი 2008-2015 წლებში საქართველოს ნაკრების მთავარი მწვრთნელი იყო და 2011, 2013 და 2015 წლებში ევრობასკეტის ფინალურ ეტაპზე ვითამაშეთ.

იგორ კოკოშკოვს NBA-ში მუშაობის გამოცდილებაც აქვს როგორც მთავარი მწვრთნელის, ისე ასისტენტის რანგში, მაგრამ მთავარ წარმატებას მაინც 2017 წელს მიაღწია, როდესაც სლოვენის ნაკრებთან ერთად ევროპის ჩემპიონი გახდა.

ვითაბი ჯაფარიძე

წყვილი - კორონავირუსისგან ბანიკურნა

მსოფლიოს ნომერ პირველ ჩოგანს ნოვაკ ჯოკოვიჩსა და მის მეუღლეს ელენა რისტიკს კორონავირუსის ტესტზე უარყოფითი პასუხი მიუვიდათ. წყვილს კორონავირუსი Adria Tour-ის ჩატარების შემდეგ დაუდასტურდა და ტესტი მას შემდეგ გაიკეთა, რაც აღნიშნული ვირუსის ტურნირის მონაწილეს გრიგორ დიმიტროვს აღმოაჩნდა.

როგორც „ნოლეს“ გუნდის განცხადებაში ნათქვამი, ნოვაკი და მისი მეუღლე ბოლო ათი დღის განმავლობაში თვით-ზოლაციაში იყვნენ და პროტოკოლით გათვალისწინებულ ყველა წესს იცავდნენ.

ჯოკოვიჩის მიერ წამოწყებული ადრიატიკური ბელგრადში მისსავე საჩოგბურთო კომპლექსში დაიწყო და მას რამდენიმე ცნობილი ჩოგბურთელი შეუერთდა. მატჩების შემდეგ სურათები გავრცელდა, თუ როგორ ესუტებიან ჩოგბურთელები ერთმანეთს, თამაშობენ კალათბურთს და ერთად იღებენ ფოტოებს.

კობა კობახიძე

ინტერნეტიდან

სოლის ნვლილი

მას შემდეგ, რაც „ლივერპულმა“ 30-წლიანი დამლელი ლოდინის შემდეგ როგორც იქნა ინგლისის ჩემპიონის ტიტული მოიპოვა, რა გასაკვირია, რომ არამხოლოდ დიდი სანტიმენტით, არამედ მთელი მსოფლიოს საფეხბურთო სამყაროს ყურადღების ცენტრში ეს კლუბი და მისი გერმანელი მწვრთნელი მოქცეული.

ალბონის ბულგარულმა მედიამ

იურგენ კლოპს დამსახურებულად უძღვნა დიტირამები და მწვრთნელის დიდების შარავანდედი, გაგიკვირდებოდა და, მის ცოლს, ხელობით მწერალს ულა სანდროკსაც გადასწვდა, რომელიც დიდი ეპატაჟურობით არასოდეს გამოირჩეოდა და, ზოგადად, ჭკვიან ქალაქადა აღიარებული.

ჟურნალისტებმა გაისხნეს, რომ იურგენის ინგლისში სამუ-

შაოდ გადასვლაში უდიდესი წვლილი სწორედ მის ცოლს მიუძღვის. ულამ მოახერხა და კლოპის მსურველი არაერთი დიდი კლუბის ხელმძღვანელები გააბრუნა ბუზლუნით. ამან, როგორც ხედავთ, სათანადო შედეგი გამოიღო და კლოპმა შარშან ჩემპიონთა ლიგა მოიგო, წელს კი ლივერპულელ ქომბაგ მონატრებული ინგლისის ჩემპიონობა აღიარა.

მანუჩარ გიორგაძე

ფორმულა 1

როგორც იქნა...

როგორც იქნა, ფორმულა 1-ის 2020 წლის მსოფლიო ჩემპიონატმა სტარტი აიღო. პირველ ეტაპს ავსტრიის შპილბერგი და მისი რედ ბულ რინგი მასპინძლობს და როგორც მოსალოდნელი იყო, „მერსედესი“ კვლავ პირველია.

გერმანული მანქანები, რომლებსაც ახალი ფერის გამო ამიერიდან „შავ ისრებად“ მოიხსენიებენ, კვლავ საუკეთესოა პელოტონში. ყოველ შემთხვევაში, პირველ კვალიფიკაციაზე ასე გამოჩნდა, ოლონდ პოულისთვის ბრძოლაში ამჯერად ვალტერი ბოტასმა გაიმარჯვა, რომელმაც თავის ბოლო ცდაზე შეცდომა დაუშვა, თუმცა, წინა დრო მოსაგებად საკმარისი გამოდგა. მსოფლიოს ექვსგზის ჩემპიონი ლუის ჰამილტონი მას მხოლოდ 0.012 წამით ჩამორჩა.

ამგვარად, „მერსედესის“ პილოტებმა სტარტზე ორი მონიწვე პოზიცია ნწ-ედ მოიპოვეს და ამ მაჩვენებლით „ფერარის“ რეკორდი გაიმეორეს. ჰამილტონს სამივე პრაქტიკაზე საუკეთესო დრო ჰქონდა, თუმცა, ბოტასმა სიჩქარეს მაშინ მოუმატა, როცა საჭირო იყო და მიზანსაც მიღწია. საინტერესოა, რომ ბოტასმა ავსტრიაში პოული უკვე მესამედ მოიპოვა.

„რაც მოხდა, შესანიშნავია, რადგან ეს გრძობა ძალიან მომენტურია. გუნდმა შესანიშნავად იმუშავა და ამის წყალობით ჩვენ საკუთარ ლიგაში ვიყავით“, - ნარბოლევს განაცხადა ბოტასმა.

„რედ ბულის“ მაქს ფერსტაპენი, ვისაც ავსტრიაში წინა ორი რბოლა აქვს მოგებული,

მესამე შედეგს დასჯერდა. ის ბოტასს ნახევარ წამზე მეტით ჩამორჩა. საინტერესოა, რომ პირველ ათეულში შემავალი პილოტებიდან ის ერთადერთია, ვინც რბოლას საშუალო საბურავებით დაიწყო. მეორე რიგში მის გვერდით პელოტონში ყველაზე ახალგაზრდა მრბოლი, „მაკლარენის“ პილოტი ლანდო ნორისი დადგება.

სეზონი წარუმატებლად დაიწყო მსოფლიოს ოთხგზის ჩემპიონმა სებასტიან ფეტელმა, ვინც ტოპ ათეულს მიღმა დარჩა. მხოლოდ მე-7 დრო ჰქონდა მის თანაგუნდელ შარლ ლეკლერს, ვისაც შარშანდელი კვალიფიკაცია აქვს მოგებული. მარცხის მიუხედავად, ფეტელმა იმედი გამოთქვა, რომ რბოლაში სულ სხვა სურათს ვიხილავთ.

ათეულში შევიდა „რეისინგ პოინტის“ ორივე პილოტი. ამ გუნდის სიჩქარემ ბევრი გაცოცხლები დატოვა. მცირე წინსვლა აქვს „უილიამსს“,

რომლის ფორჯ რასელმა „ალფა რომეოს“ ორივე პილოტი და ახალბედა თანაგუნდელი ნიკოლას ლატიფიც უკან მოიტოვა, თუმცა, ნარბოლევს განაცხადა, რომ მისი გუნდი კვალიფიკაციის მეორე ეტაპზე გადასასვლელად ჯერ მზად არაა.

ისევე, როგორც კვალიფიკაცია, სეზონის სასტარტო რბოლაც ცარიელი ტრიბუნების წინაშე გაიმართება.

ბაჟან დოლიძე

აინდგა მოსავალი გაანახევრა, ფასი კი გაზარდა!

პანდემი ალოობა აქტიურ ფაზაში შევიდა. ზამთარში მშრალი ამინდების და შემდეგ გვიან გაზაფხულზე ყინვის გამო, წელს მოსავალი თითქმის განახევრებულია. მცირემინიანი ფერმერების თქმით, წელს პრობლემა მოსავლის ამღებ ტექნიკის ნაკლებობაშია. შირაქის, ალაზნისა და ტარიხანას ველზე თავთავიანი კულტურების აღება დაიწყო. როგორც ადგილობრივი მეზობლები ელიზბარ იმერლიშვილი ამბობს, ზამთარი მშრალი იყო, გვიან გაზაფხულზე ნათესები მოიყინა, შემდეგ კი გვალვა დაიწყო, რამაც მოსავალი მნიშვნელოვნად შეამცირა. კარგი კლიმატური პირობების შემთხვევაში, თუ ერთ ჰექტარზე 4 ტონა უნდა მიეღო, ახლა ტონა-ნახევარი ან ორი ტონით უფრო ნაკლებს იღებენ. უნაღუქო ზამთრის გამო სიღნაღსა და დედოფლისწყაროში მინდვრის თავიციც მომრავლდა, რამაც წელს ყანებს კიდევ უფრო მეტი ზიანი მიყენა.

„არახელსაყრელი კლიმატური პირობების გამო წელს ხორბალი გაცილებით ადრე შემოვიდა, თუმცა თავთავების ნაწილში ხორბალი არ არის. ახლა ჰექტარზე ვიღებთ 2 ტონას ან 2.5 ტონას, რაც, გასული წლის მოსავალთან შედარებით, თითქმის განახევრებულია“.

გარდა შემცირებული მოსავლისა, მცირემინიანი ფერმერები მოსავლის ამღები ტექნიკის ნაკლებობაზეც ჩივიან. მეზობლებების თქმით, ხენა-თესვის პროცესშიც და ახლაც პრიორიტეტი ყოველთვის მსხვილ ფერმერებს ენიჭებათ, მცირე და საშუალო ფერმერებს კი რიგში დგომა და ლოდინი უწევთ, რის გამოც მოსავლის აღება გვიანდება და ისედაც მცირე მოსავალი, მინდორშივე იკარგება.

„მექანიზატორები ყოველთვის ცდილობენ, რომ იმუშაონ იქ, სადაც ხორბალი დიდ ფართობებზე თესია, დიდი ფართობები კი მსხვილ ფერმერებს აქვთ, შესაბამისად“, — ამბობენ დედოფლისწყაროელი ფერმერები. მათივე ინფორმაციით, კლიმატური და სხვა სახის პრობლემების ფონზე, წელს ხორბლის ფასი გაცილებით მაღალია. ამიტომ, ვარაუდობენ, რომ, შესაძლოა, ზარალმა დიდ მასშტაბებს არ მიაღწიოს.

ქერის და ხორბლის აღების პროცესი რეგიონში ივნისის შუა რიცხვებიდან დაიწყო. თავთავიანი კულტურების აღება, დაახლოებით, ორ კვირაში დასრულდება. წელს საქართველოში 150 ათას ტონამდე ხორბლის მოსავალს ელოდებიან. რაც შეეხება ფასს, ერთი კილოგრამის საბაზრო ფასი საშუალოდ 60 თეთრია.

გიორგი ალადაშვილი

2006 წელს „ციხის ბუნტის“ დროს არა შვიდი, არამედ რვა პატიმარი დაიღუპა!

საბარძიველს პარლამენტის ადამიანის უფლებათა კომიტეტის ყოფილი თავმჯდომარე ელენე თევდორაძე აცხადებს, რომ „ციხის ბუნტის“ დროს არა შვიდი, არამედ რვა პატიმარი დაიღუპა.

ელენე თევდორაძემ „ციხის ბუნტის“ დეტალები გაიხსენა. როგორც თევდორაძე საქართველოს პირველ არხთან საუბრისას იხსენებს, ციხის ბუნტი ღამით დაიწყო და მას ამის შესახებ პატიმრებმა შეატყობინეს.

„ციხის ბუნტის“ ღამეს, სადაც 01:30 საათზე პატიმრებმა დამირეკეს. მითხრეს, რომ შემოყვანილია ჯარი, გვიშველეთ, რომ არ გვესროლონ. რა თქმა უნდა, ვთხოვე ჩემს შვილს და ერთად წავედით ყოფილ №5 იზოლატორში. იქ რომ მივდივით, დაგვხვდნენ მერაბიშვილი და ადგიშვილი, ასევე იყო შავებში ჩაცმული შინაგანი ჯარი თუ ჩვეულებრივი ჯარი. მე შევთავაზე ვანო მერაბიშვილს, რომ შევიდოდი ციხეში, დაველაპარაკებოდი პატიმრებს და ისინი შევიდოდნენ საკნებში, რადგან პატიმრებმა თვითონ მითხრეს, რომ, თუ თქვენ მოხვალთ, ჩვენ შევალთ საკნებში. სოზარ სუბარციც გამოჩნდა. ჩვენ ვაპირებდით შიგნით შესვლას. ამ დროს მოვარდა ადგიშვილი და კატეგორიულად გვითხრა, რომ არავითარ შემთხვევაში არ შეხვადეთ, რადგან თქვენ შეიძლება მიველაღ აგვიყვანონ და ჩვენ რა გვეშველებაო.

მე ვუთხარი, რატომ უნდა აგვიყვანონ, სულ არ მეშინია ამის-მეთქი. არ შეგვიშვეს. ვანო მერაბიშვილმა თვითონ წამომიყვანა ბაჩო ახალაიას კაბინეტში. მე ბაჩო ახალაია მაშინ არ მინახავს. ჩვენ იქ ვიყავით და ვესვენებოდით ვანოს, რომ არ ესროლოთ პატიმრებს-მეთქი. მან მითხრა, ნუ ნერვიულობ, არ ვესვრითო. ამ ლაპარაკის დროს კაბინეტში შემოვიდნენ ბაჩო ახალაია, ადგიშვილი და ბოკერია. ისინი მერაბიშვილთან შევიდნენ კაბინეტის გვერდით, პატარა ოთახში. დამტოვეს მარტო, ცოტა ხანში ყველანი ერთად გამოვარდნენ ოთახიდან და ცოტა ხნის შემდეგ უკვე სროლა დაიწყო. ამის თვითმხილველი ვიყავი მე“, — განაცხადა ელენე თევდორაძემ.

მისივე თქმით, „ციხის ბუნტთან“ დაკავშირებით, პროკურატურაში დაიკითხა და იმ დროს ციხის დირექტორი დაკავებული იყო.

„მე მგონი, კიდევ რამდენიმე თანამშრომელი იყო დაკავებული. ყველა ამბობს, რომ შვიდი პატიმარი იყო დახვრეტილი. დაიღუპა არა შვიდი, არამედ რვა პატიმარი. როდესაც უკვე ყველაფერი დაწყნარდა და სროლა დამთავრდა, ერთ-ერთი კამერა არ იყო დაკეტილი და იქიდან გამოვიდა პატიმარი, რათა ენახა რა ხდებოდა დერეფანში და პირდაპირ დამიზნებთ მას ესროლეს. მე დამირეკეს დილის 06:00 საათზე და მითხრეს, რომ დერეფანში არის დაჭრილი პატიმარი, რომელიც სისხლისგან იცლება და არავინ ეხმარება, მაშინვე დავერეკე ციხის საავადმყოფოში, დაველაპარაკე მთავარ ექიმს, აღმოჩნდა, რომ ზარი იყო ნამდვილი, წამოიყვანეს ეს პატიმარი, მაგრამ დაიცვალა სისხლისგან და გარდაიცვალა. მერე გავიგე, რომ ორი დღის შემდეგ, ეს პატიმარი უნდა გამოსულიყო ციხიდან. ამთავრებდა თავის საპატიმრო ვადას.

როგორც კი „ქართული ოცნება“ მოვიდა ხელი-სუფლებას, მე დავიკითხე პროკურატურაში სხვადასხვა ეპიზოდზე, პირველი იყო „ციხის ბუნტის“ საქმე. მაშინ ბაჩო ახალაია და ვანო მერაბიშვილი იყვნენ დაკავებული. რვა საათის განმავლობაში ვიკითხებოდი და დაწვრილებით დამკითხეს. გავიგე, რომ ბოკერია იყო ამ საქმეზე გამოძახებული პროკურატურაში, თუმცა რა ჩვენება მისცა, მე არ ვიცი“, — განაცხადა ელენე თევდორაძემ.

პირველადი მოხმარების სასურსათო პროდუქტების სუბსიდირების პროგრამით სახელმწიფო პროდუქტების ფასის სუბსიდირებას 15 ივლისამდე ახორციელებს. რა იქნება მას შემდეგ, რაც სამთავრობო პროგრამა დასრულდება? როგორც აღმოჩნდა, ამ მხრივ ბევრი არაფერი შეიცვლება, რადგან იმპორტიორთა აბსოლუტურ უმრავლესობას პროგრამით არ უსარგებლია. მიზეზი კი უაზრო მოთხოვნები და საჯარიმო სისტემა გახლდათ. ამის შედეგად სწორედ სამთავრობო პროგრამის მოქმედების პერიოდშიც კი ვითომ დაზღვეულ პროდუქტებზე ფასები მაღლა მიიწვედა.

9 ძირითად სამომხმარებლო პროდუქტზე ფასების ზრდის შეჩერება იყო მთავარი ამოცანა, როცა მთავრობამ სუბსიდირების პროგრამა ამოქმედდა. ამ ამოცანის შესასრულებლად კი ბიუჯეტიდან 10 მილიონი ლარი გამოიყო.

ბრინჯის, მაკარონის ნაწარმის, წინიბურას, ზეთის, შაქრის, რძის ფხვნილის, ლობიოს, ხორბლისა და ხორბლის ფქვილის სუბსიდირების მექანიზმი 15 მარტიდან შევიდა ძალაში, თუმცა დიდად მთავრობის შეთავაზება მომხიბვლელი ვერ აღმოჩნდა იმპორტიორებისთვის, რომლებსაც მთავრობა 3 ლარზე ზემოთ იმპორტირებულ პროდუქტზე კურსთაშორის სხვაობას უფარავდა. გამოყოფილი 10 მილიონი ლარიდან მხოლოდ მილიონ 64 ათასი ლარის ათვისება მოხდა. პროგრამის დასრულებამდე ათიოდე დღეა დარჩენილი.

რატომ არ დაინტერესდნენ კომპანიები, მონაწილეობა მიეღოთ სუბსიდირების პროგრამაში? დისტრუბუტორთა ასოციაციის პრეზიდენტი ივა ჭყონია აღნიშნავს, რომ მათი არც ერთი წევ-

მაინს რატომ არ „იმუშავა“ პროდუქტზე ფასების დაზღვევის სამთავრობო პროგრამა?!

რი კომპანია პროგრამაში არ ჩართულა და ამას თავისი მიზეზი ჰქონდა.

„როცა მთავრობა უკეთებდა აფიშირებას, რომ პროდუქტები არ გაძვირდება, ეს იყო არასწორი, რადგან ნებაცხოვრებითი იყო პროგრამაში ჩართვა და თუ კომპანიები არ ჩაერთვებოდნენ, რა თქმა უნდა, თავისთავად ფასები აიწვედა.“

მთავარი დამბრკოლებელი, რის გამოც იმპორტიორებმა პროგრამაში მონაწილეობა არ მიიღეს იყო ის, რომ 10 მარტამდე ყველაზე იაფად რაც ჰქონდათ გადატვირთული, იმ ფასად უნდა განეხორციელებინათ მხოლოდ პროდუქტის რეალიზება ქსელში, წინააღმდეგ შემთხვევაში, მათ სერიოზული ჯარიმა დაეკისრებოდათ.

ლოგიკურია, როდესაც წარმოება აწვედი პროდუქტს, იქ შეიძლება, ძალიან და-

ბალი ფასანაბრით მიანოდო, მაგრამ როცა რითეილ სექტორს აწვდი, სადაც არის ე.წ. ქეშექეი, მარკეტინგული მომსახურება, შეუძლებელი იყო იგივე ფასში გადაეტვირთათ. სწორედ ეს აღმოჩნდა უმრავლესობისთვის დამაბრკოლებელი. მაგალითად, რძის ფხვნილის მომხმარებელი არის მწარმოებელი და არ არის მომხმარებელი, რომელიც სასურსათო მაღაზიაში შე-

დის, ამიტომ ვნახეთ, რომ რძის პროდუქტები გაძვირდა იმიტომ, რომ მხოლოდ რძის ფხვნილზე სუბსიდირება საკმარისი არ იყო“, — განუცხადა „ბიზნეს მედიას“ ივა ჭყონიამ.

მართალია პანდემიის ფონზე ქვეყანაში პროდუქტების დეფიციტი არ შექმნილა, თუმცა სუბსიდირების გზით პროდუქტებზე რომ ფასები არ გაზრდილიყო, ეს ამოცანა, ფაქტია, არ შესრულდა. ამის ერთ-ერთი მთავარი განმარტებელი ღარის გაცველითი კურსი იყო, რა ეფექტიც უნდა გადაეზღვია ასევე სუბსიდირების პროგრამას.

მეწარმე ბესიკ ახვლედიანი სწორედ იმას მიუთითებს, რომ ფასებზე სავალუტო რყევების ნეგატიური გავლენა იგრძნობა.

„პანდემიის გამო მდგომარეობის შესაძლებლად მთავრობის სუბსიდია განხორციელდა, მაგრამ ვერ ვიტყვით, რომ ეს შედეგადად მომხმარებელმა იგრძნო. ფასების ზრდის დინამიკა მომავალშიც გაგრძელდება, განსაკუთრებით, როცა სუბსიდია მოიხსნება. ბოლო ტენდენციას თუ დავაკვირდებით, იმპორტი მასშტაბურად შემცირებულია და ეს პროცესი სწორედ მოთხოვნის კლებას უკავშირდება. როგორც არ უნდა იყოს ფასი, ფაქტია, რომ ახლა მოსახლეობა გადახდისუუნაროა. 10 წელზე მეტია, რაც ტკბილეულს ვაწარმოებ და ასეთი მძიმე პერიოდი არ მახსენდება. უცხოურ ნედლეულს ვიყენებთ, ამიტომ სარჯი გაგვზარდა, რაც სარეალიზაციო ფასზეც აისახა. ეპიდემიამ ქვეყანაში დიდი პრობლემა შექმნა და ამ პროცესს ვერაფერს ვუპირისპირებთ“, — აღნიშნა მეწარმემ.

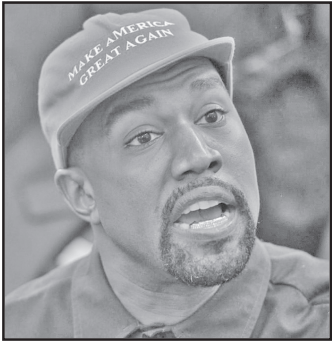
კენჭს ვიყრი აშშ-ის პრეზიდენტად

მე კენჭს ვიყრი აშშ-ის პრეზიდენტად, - წერს ამერიკელი რეპერი კანე უესტი Twitter-ის საკუთარ გვერდზე.

„ჩვენ უნდა განვახორციელოთ ამერიკის დაბრუნება უფლის რწმენით, ჩვენი ხედვების გაერთიანებითა და მომავლის შენებით. მე კენჭს ვიყრი აშშ-ის პრეზიდენტად“, - წერს რეპერი.

უესტის ტვიტს ილონ მასკი გამოეხმაურა და დაწერა: „შენ ჩემი სრული მხარდაჭერა გაქვს“.

ეს არაა პირველი შემთხვევა, როცა რეპერმა აშშ-ის პრეზიდენტობის სურვილი გამოთქვა. გასული წლის ნოემბერში კანე უესტიმ განაცხადა, რომ 2024 წელს აშშ-ის პრეზიდენტის პოსტისთვის იბრძოლებს.

მაინს ჩამოაგდეს და ჩაიკრეს

აშშ-ში, მერილენდის შტატში, ქალაქ ბალტიმორში საპროტესტო აქციის მონაწილეებმა ქრისტიანულ კოლეჯში ძეგლი ჩამოაგდეს და ნავსადგურში ჩაიკრეს.

შემთხვევის ადგილზე, სულ მცირე, 300 ადამიანი იყო შეკრებილი.

„მას შემდეგ, რაც ძეგლი ჩამოაგდეს, ის ნაწილებად დაიშალა. ეს ნაწილები სანაპიროზე გადაიტანეს და პორტში ჩაყარეს“, - ამბობს შემთხვევის თვითმხილველი.

ძეგლი ბილტმორში 30 წლის წინ დადგეს. ბოლო რამდენიმე კვირაა, მსოფლიოს არაერთ ქვეყანაში აზიანებენ ან აგდებენ იმ ადამიანთა ძეგლებს, რომელთაც ანტირასისტული დემონსტრაციების მონაწილეები რასისტულად მიიჩნევენ.

11 ივნისს აშშ-ში, მასაჩუსეტსის შტატის ქალაქ ბოსტონში ჯორჯ ფლოიდის მკვლელობის გამო მიმდინარე საპროტესტო აქციების მონაწილეებმა ქრისტიანულ კოლეჯში ძეგლს თავი მოაჭრეს. 10 ივნისს ვირჯინიის შტატის ქალაქ რიჩმონდში საპროტესტო აქციების მონაწილეებმა ქრისტიანულ კოლეჯში ძეგლი ჩამოაგდეს, აშშ-ის დროშაში გაახვიეს, დაწვეს, შემდეგ კი ტბაში გადააგდეს. ბელგიის ქალაქ ანტვერპენში რასიზმთან ბრძოლის ფარგლებში მეფე ლეოპოლდ II-ის ძეგლი მოხსნეს.

ნიანგა პოლიციელი გაიტაცა

შრი-ლანკაში ნიანგა გაიტაცა პოლიციელი, რომელიც მდინარეში ჩაგარდნილ ტელეფონს ეძებდა.

პოლიციის თანამშრომელს ტელეფონი მდინარეში ჩაუვარდა. მის საპოვნელად 54 წლის კაცი მდინარეში ჩავიდა. მას მოულოდნელად ნიანგა დაესხა და გაიტაცა. პოლიციელი შევლას ითხოვდა, თუმცა ნაპირზე მყოფებმა მისი დახმარება ვერ შეძლეს.

პოლიციელის ძებნის სამუშაოები მეორე დღეს დაიწყეს. მაშველებმა მდინარეში გაუჩინარებული კაცის პოვნა ვერ შეძლეს.

ვლადიმირის ღვთისმშობლის ხატი

6 ივლისს საქართველოს მართლმადიდებელი სამოციქულო ეკლესია დღესასწაულებს ვლადიმირის ღვთისმშობლის ხატის დღესასწაულს. ხატს ევედრებიან, რათა უცხოტომელთა შემოსევისგან დაგვიცვას, ევედრებიან მართლმადიდებელი სარწმუნოების განმტკიცებისთვის.

...ვლადიმირის ხატის დღესასწაული წელიწადში სამჯერ აღინიშნება. გადმოცემის მიხედვით მარიამ ღვთისმშობლის ვლადიმირის ხატი ლუკა მახარებელმა დაწერა იმ მაგიდის დაფაზე, რომელზედაც მაცხოვარი ყოვლადწმიდა დედასთან და მართალ იოსებთან ერთად სადილობდა; როდესაც ღვთისმშობელს ხატი უხილავს, უბრძანებია - „მადლი ჩემი და ჩემგან შობილისა ძისა იქმნას ხატსა ამას ზედაო“.

ვლადიმირის ხატის ასლები მრავალ ქვეყანაში სასწაულებით განდიდდა.

1568 წელს იოანე მრისხანემ, როცა ასტრახანის პირველი საკათედრო ტაძარი გააუქმეს, იღუმენ კირილეს გადასცა ეს ხატი.

1882 წელს გაუქმდა წესი, რომლის მიხედვით მღვდელთაგან რეზიდენტი დაუფრთხილებს საგალობლებს აღასრულებდნენ ვლადიმირის ხატის წინაშე.

გიული ლიპარტია

დედოფლის ქოლგების სიღუმელი

გამოცემა The Sun-ის ჟურნალისტებმა ბრიტანეთის დედოფლის ელისაბედ მეორის ქოლგების სიღუმელი ამოხსნეს.

ელისაბედ მეორე 1993 წლიდან უპირატესობას ანიჭებს Fulton-ის გამჭვირვალე ქოლგებს ფერადი ჩანართებით. ქოლგის ღირებულება 21 ფუნტია. საგულისხმოა, რომ ბრენდი ქოლგებს დედოფლის ინდივიდუალური შეკვეთების საფუძველზე ამზადებს. ფერსაც დედოფალი არჩევს, რომ ქოლგა მის ქუდთან და ჩაცმულობასთან შესაბამისი იყოს.

ასე, მაგალითად, ელისაბედ მეორის კოლექციაშია ვარდისფერი, მწვანე, იასამნისფერი, ლუჯი, წითელი, თეთრი, ყავისფერი, მტრედისფერი, ბორდოსფერი, მწვანე და ყვითელი ქოლგები.

რააქონ ხანს სოცსლოპენ კაღები?

ამერიკელმა მეცნიერებმა დაადგინეს, რომ ადამიანის და ძაღლის ასაკის შედარების პოპულარული მეთოდი, რომლის მიხედვითაც ძაღლის ცხოვრების 1 წელი ადამიანის 7 წელს უდრის, მცდარია.

კალიფორნიის უნივერსიტეტის მკვლევარებმა ახალი ფორმულა შეადგინეს, რომელიც ძაღლების ზრდის სიჩქარეს ითვალისწინებს. კვლევისთვის მათ ლაბრადორები გამოიყენეს და დაადგინეს, რომ ამ ჯიშის ძაღლები ადამიანზე გაცილებით სწრაფად იზრდებიან, გარკვეული ასაკის მიღწევის შემდეგ კი ეს ტემპი უფრო ნელი ხდება.

„თუ დააკვირდებით, ეს ლოგიკურია. მაგალითად, 9 თვის ძაღლს უკვე ლეკვების ყოლა შეუძლია, ასე რომ 1:7-ზე შეფარდება მცდარია“, - ამბობს კვლევის ხელმძღვანელი ტრეი აიდექერი.

მისი ჯგუფის შრომის მიხედვით, 1 წლის ძაღლი 30 წლის ადამიანს უტოლდება, 4 წლის ცხოველი - 52 წლის ადამიანს. მაგრამ როცა ძაღლი 7 წლის ხდება, მისი ზრდის ტემპი ნელდება. უფრო ზუსტი შედეგის მისაღებად მეცნიერები კვლევას ძაღლის სხვა ჯიშებშიც ჩატარებენ.

საქართველოს რესპუბლიკა SAKARTVELOS RESPUBLIKA

ბ. ჩიქობავას (ყოფილი საბჭოს) ქუჩა №42/5 ტელ: 296-72-86

მთავარი რედაქტორი სპარტაკ ძოგულია 599 36-00-35

პასუხისმგებელი რედაქტორები: გურამ გომიაშვილი 599 53-76-16;

ალეკო ასლანიშვილი 599 56-81-86;

პასუხისმგებელი მდივანი მამუკა ვაშაქიძე 514 33-33-24

გამომცემლობა: შპს „ახალი საუკუნე - გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“ 599 53-76-16; 599 36-00-35 შპს „თანამშრომელთა“ - გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“ ტ: 599 79-76-79

იბეჭდება გამომცემლობა „ქოლორ პრესში“ რკინიგზის ჩიხი №20

uac(უაკ)070.4(479.22) ს-323

ავტორთა საყურადღებოდ!

რედაქციის მიერ შუამკვეთი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას. ვაჭიანის სიზუსტეზე პასუხს აბეზან ავტორები.

„საქართველოს რესპუბლიკა“ უენი გაზეთია, აუსილუბლად გამოიწერე, რასაც აქ წაიკითხავ, სხვაგან ვერ ნახავ!

საქართველოს რესპუბლიკის მისამართები: უსტორი ვალუტის ქარსი: აშუ ფონური - 3.0465; პირი - 3.4221; ბრეტანული პირი სტარტინგი - 3.7947; 100 რუბლი - 4.2811; თურქული ლირა - 0.4444; აზერბაიჯანული მანათი - 1.7921; 1000 სომხური დრამი - 6.2887.

Table with 4 columns: Country, Currency, and Exchange Rate. Includes entries for USA, Armenia, Azerbaijan, Georgia, and Turkey.

დაგვიკავით, მოგვწერით: ტელ: 296-72-86, 599-79-76-79, 568-82-09-84 ელ. ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge ვებ-გვერდი: www.sakresp.ge